UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

8
ЛИПНЯ 1971
Число № 27
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
JULY 8, 1971

ЗГИНУЛИ ТРИ СОВЄТСЬКІ АСТРОНАВТИ

СОВЄТСЬКІ АСТРОНАВТИ, ЩО ЗГИНУЛИ В ЧАСІ ПОВОРОТУ НА ЗЕМЛЮ:
Зліва: В. Пацаєв, В. Волков і Ю. Добровольський

ЗДА перегнали СССР в змаганні про висадку на Місяці. Американці долетіли туди перші. Але совєтські науковці побили американську аґенцію для міжплянетарних польотів на іншому полі. СССР вислав на місяць автоматичний віз „Луноход-2", який їздить по Місяці, фотографує поверхню Місяця та пересилає на Землю світлини та інші дані, що їх на Місяці реєструють різні технічні уряджения. Протягом місячної ночі, що триває два тижні, „Луноход" відпочиває, бо його батерії не дістають соняшної енергії й не працюють. Як на Місяці настає день, „Луноход" знову мандрує місячними горбами та долинами.

Другим успіхом СССР було вистрілення в квітні 17½ тоннового судна „Салют" з різними інструментами, яке кружляє на висоті 161-175 миль. Скоро після того СССР вистрілив судно „Союз-10", що мало злучитися з космічною лябораторією. З невідомих причин „Союз-10" не міг злучитися. На початку червня вистрілено друге судно з трьома космонавтами „Союз-11", що злучилося з лябораторією. Космонавти перейшли до досить просторих приміщень лябораторії й переводили там різні наукові досвіди та передавали звіти на Землю. Йшлося головно про те, які наслідки для людського організму та здоров'я приносить довше перебування у безповітряному просторі, як тіло сприймає харчі, що їх дають астронавтам на дорогу.

М. ін., космонавти вирощували в лябораторії теж капусту й цибулю, щоб побачити, який вплив на ріст рослин мають космічні простори.

Після 24-годинного перебування в космічній лябораторії, космонавти повернулися на Землю. Коли ж відчинено двері до міжплянетного судна, знайдено астронавтів мертвими.

Досі не виявлено причини смерти трьох астронавтів: Ю. Добровольського, В. Волкова та В. Пацаєва. Дехто припускає, що їхня смерть сталася наслідком перебування 24 дні, довше, як хто інший досі, в міжплянетних просторах. Неофіційні вістки кажуть, що при відлучуванні судна „Союз-11" від космічної лябораторії, судно пошкоджено, в ньому відкрилася щілина, через яку при злеті в земну атмосферу дійшло повітря, що спричинило вилив крови в мозку астронавтів.

Нежданна смерть астронавтів була великим ударом для цілого СССР. Всі жалували астронавтів, що, перед самим приземленням у визначеному місці, загинули. Уряд признав їм високі відзначення, їм влаштовано величний похорон на державний кошт, їхні тіла спалено, а урни з їхнім попелом приміщено на цвинтарі коло Кремля, де поховані визначні совєтські достойники.

Аґенція міжплянетних польотів заявила, що навіть такі поразки, як ця остання не задержать совєтських змагань за здобуття міжплянетних просторів.

ПОШТА ДОРОЖЧАЄ

Від 1 липня оплата за звичайні листи в Канаді коштує 7 центів. Від 1 січня 1972 буде 8 центів.

Це оплата за листи, що важать не більше одної унції. За листи, що важать дві унції, треба платити 12 центів, 18 центів за листи до 4 унції ітд.

ПЛЯНУЮТЬ СПІВПРАЦЮ

У Гюстоні, Тексас, де є американський осередок контролі міжплянетних польотів, побувала делеґація советських вчених, спеціялістів від міжплянетних польотів. У числі п'ятьох делеґатів був теж один совєтський астронавт. П'ять днів американські та совєтські спеціялісти радили, як наладнати співпрацю совєтських та американських осередків для міжплянетних польотів та дослідів космічних просторів. На нараді вирішено виготовити проекти, над якими відтак представники обох народів знову будуть дискутувати.

ГОЛОСУВАЛИ ЗА

У федеральному парляменті відбулося голосування в справі підвишки платень для послів та сенаторів. За підвишку голосувало 100 ліберальних послів, 47 консервативних, один НДП та один незалежний. Проти голосувало: 16 НДП, 12 суспільного кредиту та два консервативні. Один консервативний посол здержався від голосування.

У парляменті є всіх послів: ліберальних 151, консервативних 72, НДП 24, суспільного кредиту 13, два незалежні та один незалежний ліберал. При голосуванні не було всіх послів у залі засідань.

Проєкт підвишки платень тепер пішов до затвердження до сенату.

НОВА КНИГА О. СОЛЖЕНІЦИНА

У Парижі вийшла російською мовою нова книга советського письменника О. Солженіцина, лавреата премії Нобелля, п. з.: „Серпень 1914 року". Це має бути перший том трилогії про першу світову війну.

Солженіцин в післяслові до книги, що книжка не могла появитися в СССР, хіба в нелеґальному видавництві „Саміздат", бо цензура була б недозволила писати навіть слово „Бог" з великої літери, хоч кажуть писати КГБ великими літерами.

Автор не міг й не хотів знизитися до того й тому погодився, щоб книга вийшла за кордоном. Книжка має 563 сторінки й описує перших десять днів першої світової війни.

З'їзд українців-католиків

КРАЙОВІ УПРАВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕЙШЛИ ДО САСКАТУНУ

Чотири дні, від 1 до 4 липня, тривав в Торонті 10-ий з'їзд українців-католиків Канади та його складових організацій: Братства українців-католиків, Ліґи Українських католицьких жінок та Українського католицького юнацтва.

Наради Централі, БУК та ЛУКЖ відбувалися в готелі „Кінґ Едвард Шератон", а УКЮ мало свої наради в парафіяльній залі церкви св. Димитрія. Представники УКЮ були на обох головних сесіях Централі, що в них брали участь делеґати всіх складових організацій.

У з'їзді Централі українців-католиків та складових організацій взяло участь понад 200 офіційних делеґатів та чимало гостей, що прислухалися нарадам та забрали слово в дискусії. Вшанували з'їзд своєю участю теж всі наші Владики Канади, що не лише були приявні на нарадах організацій, але часто брали слово, даючи відповіді чи вияснення на різні питання.

На з'їзд наспило дуже багато письмових привітів, але їх не читано, лише передано секретарям з'їзду до запротоколування. Особисто склав з'їздові привіт ВПреосвящ. Кир Максим від імени канадських Владик, а о. митрат В. Кушнір — від імени КУК. Верховний архиєпископ Йосиф прислав свій привіт на магнетофонній стрічці. Його слухали на першій сесії конґресу, а теж — на святковому бенкеті. Текст привіту Блаженнішого Йосифа поданий у цьому числі „УВ".

ЗВІТИ ЦЕНТРАЛЬ

За крайову Централю звітували її голова адв. Б. Долішний та секретар д-р О. Бойко, за вінніпезьку — інж. А. Качор, за торонтську — д-р Б. Мигаль, за едмонтонську — п. М. Сус, за саскатунську — Т. Баран. Звіти подали ясний образ успіхів та труднощів, що з ними треба було боротися протягом трьох ділових років.

У звітах підкреслено, що цьогорічний 10-ий конґрес українців-католиків відбувається в 25річчя заснування Централі українців-католиків у 1946 р. в Вінніпезі. Після звітів відбулася дискусія, в якій забирало участь багато делеґатів та делеґаток. На цьому першу сесію Централі закінчено.

Друга й кінцева сесія Централі відбулася в суботу, 3 липня. На тій сесії звітували голови поодиноких комісії та складових організацій — БУК, ЛУКЖ та УКЮ. Голова резолюційної комісії мґр. М. Поронюк відчитав резолюції Конґресу, що були раніш прийняті сесіями БУК та ЛУКЖ. Всі резолюції прийнято без змін чи доповнень.

НОВІ КРАЙОВІ УПРАВИ

Згідно з постановою четвертого конґресу, що відбувся 1953 р. в Едмонтоні, крайові управи переходять щотри роки до осідку іншої єпархії. Цього року крайові управи перейшли до Саскатуну. Провід всеканадської Централі українців-католиків вибрано в такому складі: голова — Володимир Подолюк, директор сепаратних шкіл Саскатуну, секретар — п-і А. М. Баран, члени: суддя Андрій Кіндрад, суддя Бернард Корчинський, Петро Воробець — директор публічних шкіл Саскачевану. Окрім них, входять до управи Централі крайові голови БУК, ЛУКЖ і УКЮ. Цього року головою БУК є д-р М. Стадник, ЛУКЖ — д-р С. Потоцька, а УКЮ — Д. Боднар.

Кінцеві промови виголосили Преосвящ. Кир Ісидор (Борецький), владика Торонтської єпархії, що проводила конґрес, та Преосв. Кир Андрій (Роборецький) саскатунський Владика, куди на чергових три роки переходять усі крайові управи. Молитвою „Достойно єсть" та піснею „Боже, вислухай благання" закінчено офіційно другу й останню пленарну сесію конґресу.

СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ

У суботу, 3 липня, ввечері в готелі „Кінґ Едвард" відбувся святковий бенкет на пошану верховного архиєпископа Блаженнішого Йосифа (Сліпого). Було понад 200 осіб, головно учасників конґресу.

Господарем бенкету був адв. Р. Мельник. Трапезу поблагословив едмонтонський Владика Ніл. Головним промовцем був вінніпезький митрополит ВПреосв. Кир Максим, який з'ясував українські заходи про українського католицького патріярха на протязі 16-18 сторіччя.

У мистецькій програмі виступив торонтський квартет „Верховина", що співав чотири пісні.

Після того вручено святочну грамоту о. митратові В. Кушніреві, як признання за його довголітню працю на пості голови КУК, де він є представником БУК.

Заключним словом Преосвящ. Кир Ісидора та молитвою „Під Твою милість" закінчено бенкет.

У неділю, 4 липня, ще різні комісії та деякі складові організації відбували свої наради. Для учасників конґресу служили архиєрейські св. Літургії: ВПреосв. Кир Максим у церкві св. Миколая, Преосв. Кир Ніл та Преосв. Кир Андрій у катедральній церкві св. Йосафата, а Преосв. Кир Ісидор у церкві св. Димитрія для делеґатів УКЮ.

Таки переїздять

Після відвідин німецького канцлера в Москві були гадки, що СССР зажадав, щоб німецький уряд викинув з Німеччини фінансовані американцями радіовисильні „Радіо Свобода" та „Вільна Европа. „Радіо Свобода" подає програми до народів, що живуть у СССР, а „Вільна Европа" — до сателітних країн. Ті почутки заперечувано.

Московська газета „Правда" з 14 червня повідомила, що обидві радіостанції переносяться до Портуґалії. Там уже роблять потрібну підготовку для переїзду обох радіостанцій, але портуґальська цензура не доволяє нічого писати про те.

„Правда" пише, що німецький уряд зажадав виїзду обох радіостанцій з Німеччини, бо там в 1972 р. відбуватимуться олімпійські змагання і з уваги на ті радіостанції СССР та сателітні держави можуть відмовитися від участи в Олімпіяді.

Поїзди не будуть їздити

Залізнича лінія Сі-Пі-Ар повідомила, що від перших днів липня буде припинений рух особових поїздів між Калґарі і Летбридж та між Летбридж і Медисин Гет. Залізнича лінія Сі-Пі-Ар дістала вд Канадської транспортової комісії дозвіл на припинення поїздів між тими містами.

Посол В. Дікон інтервеніював

Посол ліберальної партії українського роду В. Дікон, що був з прем'єром П. Трюдо в СССР, сказав у Торонті, що він в приватних розмовах з совєтськими достойниками говорив про арештованих українських інтелектуалістів, як теж про становище чехів та народів балтійських республік, серед яких теж переведено арешти.

Що йому відповіли його совєтські співрозмовники, Дікон не сказав.

Коротки вісти

• **З днем 1 липня бл. 90,000** молодих албертців у віці 18-20 років стали повнолітніми, бо з тим днем увійшов у силу відповідний закон албертської леґіслятури.

• **Манітобського міністра** И. Боровського, що є польського походження, найвищий суд Манітоби засудив на 1,000 дол. кари за образу провінційного судді в Давфині І. Нітікмана в радієвій промові.

• **Невелика торонтська фабрика** винайшла апарат, який може змінити легко чорнобілий телевізор на кольоровий. Апарат коштуватиме дешевше як 100 дол.

• **Онтарійський міністер** справедливости сказав, що міжнародня злочинна організація перевезла велике число італійських іміґрантів через Канаду до ЗДА. Іміґранти мали канадські в'їздові візи, але в Канаді зовсім не хотіли залишитися.

• **Федеральний міністер** транспорту Д. Джеймісон заявив у парляменті, що повітряна лінія „Ер Кенада" обнижить оплати за переліт у Канаді, відповідно до знижок, що з них користають подорожні, що летять до Европи.

• **2,500 крайніх квебецьких** націоналістів та сепаратистів влаштували в Монреалі протестаційний похід 1 липня, як Канада відзначувала т.зв. День домінії. Демонстранти протестували проти конфедерації.

• **Посли квебекської** провінційної леґіслятури підвищили свої платні із 18,000 дол. до 22,740 дол. річно. Підвишка ввійде в життя від Нового року.

• **У Канаді побувала** з відвідинами дружина перського шаха Фара Пагляві Шанбанон. Вона взяла участь у „Дні Ірану", на виставі „людина та її світ у Монреалі".

• **Президент ЗДА Р. Ніксон** заповів, що „час терпимости на порушування законів у ЗДА вже скінчився". Уряд ЗДА буде тепер переслідувати порушників закону згідно з вимогами справедливости. Ніксон говорив до випускників академії Еф-Бі-Ай у Вашінґтоні.

• **Американський президент** Р. Ніксон доручив відтягнути з В'єтнаму дальших 6,095 вояків. У В'єтнамі є тепер ще 241,000 вояків, а на 1 грудня ц.р. буде лише 184,000.

• **ЗДА будуть продавати** надвишку масла на світових ринках за 50 центів фунт, хоч самі платили за нього по 63 центи, щоб допомогти американським годівцям худоби. В ЗДА є бл. 168 мільйонів масла, на яке в ЗДА нема покупців.

• **У північно-східному Мехіко** появилася т.зв. „хвороба сплячки" серед дітей. Починається вона запаленням мізку, після чого деколи приходить параліч.

• **Перед найвищим судом** молдавської республіки СССР судили 9 жидів за те, що вони вкрали циклостиль з державної установи й на ньому друкували летючки, що починалися закликом: „Звільни мій народ!" Суд обвинувачував підсудних у протисовєтській пропаганді. Їх засуджено на кари 1-5 років трудових таборів.

• **У Москві помер** 62-річний інженер А. Ісаєв, який виготовив пляни моторів для советських міжплянетних суден. Причини смерти не подано.

• **Єгипетський уряд видав** доручення сконфіскувати майно кол. єгипетських міністрів, що їх арештовано під замітом підготовки державного перевороту проти теперішнього єгипетського президента А. Садата.

• **Французький президент** Дж. Помпіду заявив, що Франція збільшить число своїх вояків, щоб їх стан йшов у парі з намаганнями Франції мати голос в справах всього світу.

• **Німецький інженер** Ф. Ванкель винайшов новий циліндер до автомобільних моторів, Американська фабрика автомобілів Дженерал Моторс заплатила 50 мільйонів дол. за той винахід.

29 липня „УВісті" не вийдуть

„Українські Вісті" в четвер, 29 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок.

Чергове число опісля вийде в четвер, 5 серпня.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВ. „ДОБРА ВОЛЯ" — перший відділ в Едмонтоні. Зліва до права: перший ряд: Олена Росляк, Олена Грабар, Марія Поренчук, Зоня Ґрещук, Софія Яхневич, Надя Крайчий, о. Ю. Ковальський - духовний асистент, Катерина Петецька, Ірина Павликовська, Анна Прийма, Анна Буртняк, Марія Демчук, Неоніля Дмитрук; другий ряд: Лярисса Вацке, п-і Березовська, Ангелина Прокоп, Ольга Сеник, Марія Боцяк, Марія Елчин, Анна Яніцька, Текля Гевко, Марія Крушельницька, Ольга Янда, Емілія Страшок, Марія Семко, Михайлина Мельничук, Анна Середа; третій ряд: Катерина Папуга, Настя Дубленко, Іванна Горбай, Вікторія Костюк, Марія Боднар, Анна Качур, Ксеня Ковтун, Анна Прокопчук, Маґда Палазюк, Ольга Кондратюк, Ксеня Муж, Анна Дутка, Марія Гись, Стефанія Курдибан, Анна Олійник, Марія Левчук, Марія Хаба, Елсі Кушь, Марія Щур. фото: „Академія"

Нема на світлині слідуючих членкинь: Ольга Федак, Евгенія Кривко, Евгенія Савка, Антоніна Кучер, п-і Кузик, Ева Гукало, Марія Піставка, Неллі Лесик та Катерина Смолик. Звіт із зборів на 7-ій сторінці.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE

8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЮЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 478-3486

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!

You name it, we'll fix it for you, save you big money.

SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewan
Since 1923

ONE HOUR "MARTINIZING." CENTRE
THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Lincoln Hotel

COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteed Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8533

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Приписовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 7 стор.)

всіх наших студентів. До того пресвітеріяне вели пропаганду між нашими людьми, щоб їх притягнути до своєї церкви. Й, треба признати, що вони мали деякі успіхи. До них йшли деякі, що ходили до української греко-католицької церкви, але шукали чогось нового, а деякі такі, що до ніякої церкви не належали, й пресвітерійська церква зростала.

В тому часі почалися розходження й третя між деякими провідниками серед наших поселенців та Українською Греко-Католицькою Церквою й поволі починала організуватися Українська Греко Православна Церква. Одною з причин організації тої Церкви, бодай у деяких її організаторів, був теж замір протидіяти діяльности пресвітеріян. Щоб надати тій Церкві українське обличчя, часто на зборах називано її „козацькою Церквою", тобто токою, що за неї воювали наші козаки. Проблемою нової Церкви була недостача священиків. Їх брали, де попали. Прийняли кількох проповідників з пресвітерійської церкви, відтак прийшли деякі наші православні священики, що були під юрисдикцією Російської Православної Церкви. Один православний священик, родом з Галичини, перейшов до Української Православної Церкви й привів зі собою десять церковних громад. За ним пішло й багато інших буковинських священиків та вірних, що покинули Російську Православну Церкву й перейшли до Української Греко Православної. Згодом почали переходити й деякі українці греко-католики, що кидали свою Церкву із різних причин, що відтак довело до дуже гострої, прикрої й залої боротьби між вірними обох Церков, яка тривала понад 40 років й щойно після другої світової війни почала поволі ущуха ти. Сьогодні вже, назагал, вірні, священики та владики обох українських Церков живуть в прикладній згоді й спільно беруть участь в майже всіх українських манїфестаціях. Тільки тут і там хтось ще, необчислимо або за старою звичкою, зробить несмачний і нетактовний напад на другу українську Церкву. Але то вже радше рідкі виняткі.

—o—

Королівська комісія для справ фармерських машин коштує уряд до кінця травня ц.р. 1,556,433 дол. В червні та липні комісія дістане знову платню.

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Принесіть свою рецепту на окуляри до:
HALE
OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище .....

Адреса .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, випишіть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і стара адреса: .....

Ім'я і нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)

Словники „Вебстера"

Бібліотечного розміру, видані 1970 р. зовсім нові, ще навіть у коробках. Ціна за нові $45.00.

(Продаються за $15)

Відтягніть 10%, якщо купуєте 6 або більше примірників.

Шліть замовлення до:
North American Liguidators
58 - 158 2nd Ave. N.
Dep't. A - 150
Saskatoon, Saskatchewan.

Якщо замовляєте C.O.D. долучіть одного доляра задатку від примірника, як доказ вашого бажання купна. Решту й кошта пересилки C.O.D. заплатите при відборі посилки. Якщо не будете вдоволені з купна, можете повернути їх протягом 10 днів за повним зворотом грошей. Не продаємо посередникам. Кожн и й примірник має печатку, що його не можна перепродувати.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субста ція, як перевірено, стягає гемо роїди й направляє ушкоджен клітини.

Славетний інститут для дослід винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і присліпує пікуванням ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли усу зав біль, стягалося також ушко жене місце.

Найважніше з усього те, щ наслідки були такі досконалі, що ня поправа тривала багато міся ців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати в масті і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Foods For Thrifty Shoppers

SHOP SATISFIED SHOP SAFEWAY Everyday

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

MARKET TIRE RETREADING LTD.

Tony YUSAK

Walter RUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:

PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR

Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment

— COMPLETE BRAKE JOBS —

106 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415

158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001

KELLY SPRINGFIELD UNIROYAL MICHELIN

USE YOUR CHARGEX CARD

ТЕМІСТОКЛ ВИРСТА

(закінчення з 2 стор.)

лярська подія, а навіть, водночас, і величезне поетичне та музикальне досягнення, де з новим відчуттям людина виявляє людям правду».

Можна б от так наводити чимало фахових критиків (бельгійських, італійських, швайцарських ітд.), які дуже високо оцінюють Вирстине малярство. Одні говорять про його картини, «що вони бринять, наче камерна музика» (Валдемар Жорж), інші кажуть, що це «абстракція, яка є підвищенням реальности, з якої черпають надхнення творчі сили мистця» («Бернер Тагблатт»), а Кей Кріцвайзер («Глоб енд Мейл») заявляє, що Вирстині картини «говорять усесвітньою мовою».

Ми ще згадаємо, що він виставляє свої картини в різних містах Европи і вже здобув, крім справді завидної фахової критики, теж різні нагороди (золоті, срібні та бронзові медалі тощо).

Щоб як слід збагнути його картини, треба, звісно, їх самому бачити.

3

Як розуміє Вирста мистецтво? Які його погляди? Спробуємо їх якмога найкоротше з'ясувати.

Наш художник радо у розмові висловлює свої думки. Для нього мистецтво — це символічний вислів глибоких відчувань художника і як він на них реагує без уваги на те, де він живе. Адже мистецтво йде поруч із життям, даючи йому своє тлумачення. Це не залежне від даної доби, навіть від особистости самого мистця.

Коли сучасний мистець, каже наш співрозмовець, є своїми творами в минулому, чи в сучасному або в майбутньому, то відповідно до його такого чи такого наставлення — це тільки його психічна реакція. Вона випливає з його конфлікту з зовнішньою духовістю. Залежно від того, чи цей конфлікт пожвавлює мистця або його збіднює, він переставляє себе в минуле — індивідуально чи збірно.

Таким чином можна пояснити символічне мистецтво, надреалістичне, внутрішній й монолог, автобіографічний й роман, де спомини переживань відіграють важливу ролю.

Коли ж дорога до дальшого сприймання вривається, «дехто з нас завертається, щоб черпати з глибин своєї душі, з дитинства, мітології, історії чи релігії (напрямок Поп, Оп, гри, рисункові стрічки тощо)».

Цей самий конфлікт може бути поштовхом до втечі у майбутнє, з чого маємо актуалізм, екзистенціялізм і таке інше.

У кожній епосі є всі ті прояви, а форма, що переважає та позначує твори, і є тим т.зв. модернізмом.

Мистецька творчість тісно зв'язана з внутрішнім життям художника, як також і з духовістю його оточення. Тим то «в його творах віддзеркалюється не тільки те, що він би хотів виявити, а й теж те незнане», а підказує йому це підсвідомість.

Цікаво Вирста порівнює мистецтво з поступом. Клясицизм — це пішоход, романтизм — фіякр, імпресіонізм — залізниця, кубізм — автомашина, а абстрактизм — літак чи ракета.

Мистці певні одного: справжнє мистецтво в дану добу не було зрозуміле, як і незрозуміле тепер модерне. Сприйняти модерне мистецтво можуть ті, кому воно зрозуміле, «бо воно, як і письмо, зложене зі знаків».

Дехто вважає, що деякі напрямки мистецтва сьогодні віддзеркалюють нелюдяність чи навіть занепад. Але дійшовши у своєму занепаді до споду, вони напевне дадуть поштовх до нового зростання мистецької творчости. «Може, це буде нова гуманізація, якщо це так можна назвати...»

Що Вирста думає про звичайного глядача, який любить мистецтво?

Кожна людина, що бажає висловитися в духовій ділянці, повинна з'ясувати собі свої зацікавлення та бути готовою на еволюцію своїх поглядів у міру свого поступового інтелектуального збагачення. Ті, хто ще не змогли створити собі власного погляду, можуть собі засвоїти відповідні погляди інших.

При цьому бачимо, яку керівну ролю відіграє преса, пототів мистецька критика. Можна порівняти глядачів-любителів мистецтва до присяжних суддів, а мистецьку критику — до прокурора, хоч він не завжди вільний від особистих комплексів і тому можна сумніватися в його висновках. Це насуває думку, що кожний з нас повинен мати свій власний погляд.

Ми з'ясували тільки дещо з думок і поглядів нашого художника.

З ним можна приємно провести багато часу на розмові про мистецтво, та й чи тільки про мистецтво, і багато дечим збагатити своє знання.

Справді ми вперше з ним зустрілись, і то з таким мистцем, який радо щиро та відкрито висловлюється, наче б були давно знайомі. Це прикмета справжніх людей.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

З ФАБРИКИ ДО ВАС

ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ

СТАРЕ НОВЕ

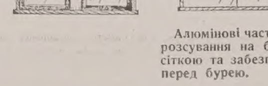

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

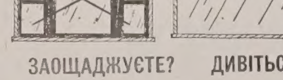

ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!

- Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зовні, ні всередині.
- Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.

SUPREME WINDOWS LTD.

429-0833 9654 - 106A Ave.

Evening: 476-4594, 482-2511

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ЛЕСЯ УКРАЇНКА — ШЛЯХЕТНА ЛЮДИНА

Що Гурток книголюбів уже існує кілька років, це, мабуть, знають усі. Він у проводі дуже доброму п-і д-ра М. А. Кейван. Їй за це — ми вдячні.

Ми не дармуємо. Маємо читати (назначений твір) та дискутувати над ним. Маємо й книжки купувати.

Сходини проходять у дуже культурній атмосфері.

Останнім часом ми (кожна з нас) мали зробити деякий вибір з десятьох томів Лесі Українки.

Переглянувши твори Лесі Українки, муситься ствердити, що авторка вклала в них своє серце, свій хист, свою душу.

Дуже цікаві її листи. Вона писала до матері, батька, мабуть, найбільше до сестри, до рідні Драгоманових, Павлика, Франка, В. Стефаника, Грушевського, Коцюбинського та багато інших, а до Ольги Кобилянської одного довгого листа закінчила так: «Комусь уже пізно, і лист задовгий. Хтось когось дуже любить... Нехай хтось пише, па» (і підписалась «Хтось»).

Підписувалась різно: Лариса Квітка, Леся Українка, твоя Леся, Леся, Л.У. (ініціяли), Леся Косач і т.п.

Це була листовна, сердечна дружба з українськими визначними письменниками. В цьому листуванні відчувається силу людської душі і висоту думки. Леся Українка прямувала вибраним шляхом революційної творчости. Була патріоткою. Мала почуття великої любови до рідного.

Справді, Леся Українка — була талановитою, шляхетною людиною з великим творчим надхненням.

Едмонтон Л. Х.

Вісті з Едмонтону

Василь Софронів Левицький приїжджає до нас

(юк) Василь Софронів Левицький, відомий український письменник і журналіст, тепер редактор тижневика «Новий шлях», приїде до Едмонтону в другій половині липня. 23 цього ж місяця він матиме свій авторський вечір, який влаштовує філія УНО в нашому місті. Більше деталів про цей вечір подамо пізніше, а тепер коротко поінформуємо про його літературну і журналістичну діяльність.

В. СОФРОНІВ ЛЕВИЦЬКИЙ

В. С. Левицький почав писати давно. Належить до того покоління наших письменників, що виступили в літературі зараз по першій світовій війні. Темою його новель стали переживання в Легіоні Українських Січових Стрільців, куди він вступив 17-літнім юнаком. В 1921 р. появилася перша збірка його нарисів «Під сміх війни» накладом видавництва «Русалка», а далі збірки новель «Бо війна війною» (1922) і «Грішник» (1927), що вийшли накладом видавництва «Червона калина». В 1934 р. видавництво «Діло» видало найкращу збірку новель письменника п.з. «Липнева отрута».

Ці збірки утвердили за Левицьким славу видатного новеліста молодого покоління, а тодішня критика вважала його «українським Мопассаном». Всі його новелі, починаючи від перших несміливих нарисів, відзначаються глибоким психологізмом. Хоч у деякому сенсі вони вливаються в загальне русло тодішньої всеукраїнської новелі, вони зберігають своє неповторне літературне обличчя не тільки мовно, але й своїм, на нікого не схожим стилем.

Остання збірка В. Левицького п.з. «Світ такий красний» появилася друком уже в 1941 р., і з того року письменик, на жаль, не написав ні одної новелі. Проте його літературна діяльність не припинилася, тільки звулилась. Вже в 30-их роках він почав перекладати з німецької і французької мов, потім, за «німецьких» часів і пізніше, писав гумористично-сатиричні одноактівки, сценічні твори для дітей тощо. А цього року вийшла друком його талановито написана книжка репортажів п.з. «Кланялися вам три України».

Водночас з літературною діяльністю Василь С. Левицький дедалі повніше включався в журналістично-видавничу роботу. Ще в 1926 р. він почав працювати у видавничому концерні І. Тиктора, як редактор літературної бібліотеки та співробітник „Нового часу", трохи пізніше теж як співробітник щоденника „Діло".

В 1928 р. він почав співпрацювати і в «Господарсько-кооперативному часописі» та з 1932 р. став його головним редактором. Крім того, він редагував теж воєнно-історичний журнал «Літопис Червоної Калини», від початку його заснування в 1929 р. до жовтня 1939 р., коли, з відомих причин, цей журнал припинив своє існування.

До Канади В. С. Левицький переїхав у 1948 р. і тут зразу заробляв на життя фізичною працею. З 1960 р. і досі він працює редактором «Нового шляху».

15-річчя школи українознавства ім. Ів. Франка

(закінчення з 2 стор.)

С. Яременка на слова Лесі Українки. У програмі були чотири доповіді, що їх підготовили учні V курсу під проводом Ю. Стефаника, дві деклямації, скрипковий дует і сценічна картина: „Пробудження весни" (уривок з «Лісової пісні»). Управитель Ст. Ґрох подякував п-і О. Ганкевич за проєктування костюмів, двом матерям — п-і Броді і п-і О. Шевчук — за купно матеріялів і шиття; хорові молоді при катедрі св. Йосафата під проводом М. Іваника за збагачення програми концерту чотирма піснями, а видавництву «УВісті» — за безкоштовне видрукування 350 програмок і 10 картонів на афішки, що їх намалювала учениця Христя Вацке, а батькам й учителям за допомогу при виставці. Опісля склав подяку управі Батьківського комітету і всім батькам та учням за гармонійну співпрацю, комітетові пань за прийняття з чайком і солодощами, всім учителям за віддану працю над формуванням світогляду української молоді, всім колишнім учителям і випускникам за вшанування 15-річчя Курсів українознавства.

Опікун V курсу Я. Росляк попрощав щирим словом вісьмох цьогорічних випускників, роздавши їм гарно виконані дипломи. Нагороди відмінникам за визначну успішність у навчанні книжками роздала голова Шкільної Ради відділу КУК учителька Марія Фляк, заохочуючи учнів до пильної праці над собою.

На І курсі отримали книжки в нагороду ось ці відмінники(ці): Христя Вацке, Оксана Небожук, Ліда Климкович і Віра Ільків; на II курсі: Галина Тобейчик, Роман Гуглевич, Галя Саварин, Марко Цинцар, Тарас Бумбак; на III курсі: Олеся Цинцар, Ігор Рудик, Орест Солтикевич і Христя Небожук; на IV курсі: Ігор Говда, Рома Ільків і Михайло Саварин; на V курсі: Маркіяна Цинцар, Іван Бумбак, Юрко Дитиняк, Андрій Дрогомирецький і Олесь Стадник.

Палке слово до випускників і учнів з нагоди 15-річчя сказав заслужений і довголітній управитель Курсів українознавства проф. Роман Березовський, підкреслюючи необхідність плекати і розвивати свій світогляд на основі цінних скарбів духової культури і творів українських письменників. Від колишніх випускників промовляла студентка Ірка Кушка, від цьогорічних — Ю. Дитиняк.

Вставанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять тих, які вже відійшли від нас: учителя Володимира Ґроха та випускника Ореста Барабаша.

Підчас чайку опікуни кляс роздали учням IV-ох курсів свідоцтва, а випускник О. Стадник грав на бандурі пісню «Рушничок».

ПУБЛІКАЦІЯ. Голова управи Батьківського комітету інж. Б. Рудик склав короткий звіт зі збіркової акції базаровими книжечками на фонд видання історії Курсів українознавства і подякував жертводавцям за 9 нагород. Розіслано 1,117 листів з базаровими книжечками, в деяких випадках двічі і тричі, якщо верталися листи назад.

З розпроданих книжечок було 521 дол., з пожертв 154 дол., себто всіх прибутків було 675 дол. На друк базарових книжечок, коверти і поштові марки витрачено 194.65 дол., залишилось у касі 480.35 дол.

Нагороди виграли: інж. Ярко Скрипник, учит. Мирон Базюк, п. Вірстюк, п. Кушнір, п-і Олена Чопей, п. Дмитро Ільків, п-і Ксеня Мурська, п. В. Духній і п-і Йосифа Головач.

Багату програму закінчено молитвою, що її провів о. протоієрей О. Хом'як.

Приявні мали нагоду оглянути гарну виставку перед і після закінчення програми.

Історію Едмонтонської школи українознавства пише М. Хом'як. Мовну редакцію проведе Ю. Стефаник.

На видавничий фонд жертвували: 20 дол.: вдв. П. Саварин; по 10 дол.: Г. Йопик, І. Павликовська, Галина Фрілянд, Г. Турко, Л. Войтів, С. Войтів, Я. Гуглевич; по 8 дол.: о. А. Хом'як, І. Бойко, В. Маркевич; 5 дол.: О. Лесів, д-р В. Брик, о. М. Мартинків; по 3 дол.: М. Іваник, А. М. Мельник, А. Ярема, І. Клим, І. Лагола, С. Гавриш, В. Горбай, Б. Штендера, В. Мельник; по 2 дол.: Г. Порохівник; 1 дол.: о. О. Василів.

Загальні збори хору „Дніпро"

(іх) Цьогорічні загальні збори хору «Дніпро», що відбулись 28 червня, були черговим показником його мистецьких і організаційних успіхів.

Про минулорічну діяльність звітували голова п. М. Журавель та інші члени управи. Хор мав дев'ять різних виступів: чотири самостійні концерти (2 в Едмонтоні, 1 в Ст. Мало коло Вінніпегу і 1 в Ту Гилс) та п'ять спільних виступів з іншими мистецькими групами. Відбув 59 проб. Були тижні з двома і трьома пробами. Участь співаків у пробах: 35-38; таке саме число брало участь у виступах-концертах.

Перша платівка хору «Дніпро» розійшлася двома накладами. Підготовляється третій наклад, а теж нова платівка.

Найціннішим здобутком «Дніпра» і всієї едмонтонської громади треба вважати зорганізування мішаного хору, до якого включились жіночі сили різних едмонтонських співацьких одиниць, в тому багато молодих хористок. На сьогодні цей хор має 35 співачок і 42 співаків. У жіночому складі переважають молоді хористки, але в чоловічому відчувається недостача молодих голосів. Сподіваюся, що любителі хору з-поміж едмонтонської молоді здобудуться на крихітку почуття громадського обов'язку і включаться до цієї направду вартісної мистецької одиниці. Доводиться дивуватись: як це так, що інші осередки мають добрі хори, і то переважно складені з молодих членів, а в Едмонтоні чомусь не так.

Після звітів та дискусії вибрано нову управу. Її склад трохи відмінний від попередніх (є декілька жінок): голова п. М. Журавель, 1-ий заступник та адміністратор хору п. З. Прокоп, 2-ий заступник п-і Л. Чумер, секретар п-і А. Моргардт, кореспонденційний секретар п-а Т. Ґуляк, скарбник п. М. Вуйцік; господарі пп. Мельник і Постойко; пресові кореспонденти пп. І. Хома і Л. Маркевич; контрольна комісія: п. М. Пріць, п-і О. Саварин і п-і Л. Сліпчук.

Дириґентом є п. Р. Солтикевич; заступником п. О. Богонос; фортепіяновий супровід — п-і Г. Мельничук.

Голова п. М. Журавель подякував членам за вибір і запевнив, що докладе усіх старань, щоб праця хору пішла в напрямі дальших успіхів. Дириґент хору п. Р. Солтикевич закликав членів до точної участи в пробах хору. Найближчим завданням хору є підготова до концерту в пошану Миколи Леонтовича в 50-річчя його трагічної смерти. Концерт відбудеться в Ювілейній авдиторії в листопаді.

На зборах головував п. З. Прокоп; секретарював п. Л. Маркевич.

1 квітня 1971 р. уряд Алберти зробив важний крок уперед у справі боротьби за чистіше оточення. Того дня офіційно створено нове міністерство для справ оточення, якого завданням є господарювання природними багатствами та контроля занечищення. Алберта є першою провінцією, яка встановила провінційне міністерство, що єдино відповідальне за господарювання природним оточенням. Міністерство оточення приміщене в будинку Мілнера, 10040 - 104 вул., Едмонтон, Алберта. Тел.: 425-1130.

Бюро заступника міністра:
Dr. E. E. Ballantyne, сьомий поверх

Відділ водних багатств
(був раніш при міністерстві рільництва)
Приймають на четвертім поверсі.

Відділ контролі занечищення
(давніше відділ здоровного оточення, при міністерстві здоров'я)
Приймають: шостий поверх

Відділ міжміністеріяльного плянування:
Сьомий поверх

Відділ дослідів:
Сьомий поверх

Відділ інформації:
Сьомий поверх

HON. J. D. HENDERSON
Міністер оточення

Міністер, відповідальний за Комісію шпитальних послуг та Албертську комісію забезпечення здоров'я.

318 LEGISLATIVE BUILDING
EDMONTON 6, ALBERTA

Вісті з Едмонтону

15-річчя школи українознавства ім. Франка

(мх) У залі УНО в неділю, 20 червня, пополудні відбулось закінчення шкільного року, вже 15-го з черги, роздачею свідоцтв і нагород відмінним учням школи українознавства ім. І. Франка (така тепер офіційна назва).

Голова Батьківського комітету інж. д-р Б. Рудик відкрив його коротким словом, звертаючи увагу приявним: учням, батькам і гостям, які засіли за розставленими столами, заповнивши залю вщерть, що в Україні переслідують за українську мову тоді, як у Канаді діти можуть свобідно вивчати українську мову. Отже, треба використати всім українським дітям цю нагоду. Опісля передав провід програмою господареві адв. П. Саварнинові, який попросив о. митрофорного протоієрея М. Сопуляка проказати молитву, представив приявним священиків (чотирьох), представників організацій та вчителів за головним столом та привітав усіх вчителів, які вчили продовж 15 років, та всіх учасників.

ЗВІТ. З обширного звіту управителя школи українознавства ім. І. Франка Степана Ґроха приявні довідались, що всіх учнів з початком року вписалось 91, прибуло двоє, вибуло двоє, з успіхом закінчило навчання 86, неуспішно 5.

Українську мову — кредитовану: 10, 20 і 30 — вивчало 79 учнів, з того 15 з-поза школи українознавства. Навчала вчителька сепаратної школи п-і Ксеня Турко.

На 5-ох курсах предметами навчання були: українська мова з граматикою (крім кредитованої: 10, 20 і 30), українська література, географія та історія України, українська культура, український церковний обряд (молитви та літургія). Згаданих предметів навчали: о. Р. Ганкевич, п-і: Лариса Вацке, Н. Таланчук і К. Турко і пп. І. Бумбак, Ст. Грох, В. Паїк, Я. Росляк, Ю. Стефаник і М. Хом'як.

Навчання відбувалось, як і минулими роками, в школі ім. св. Василія, 102 авеню - 115 вул., завдяки заходам Шкільної Ради відділу КУК, щосуботи від 9-ої год. до 1-ої пополудні. Почалось воно в суботу, 12 вересня 1970 р.; закінчилось у суботу, 12 червня 1971 р., разом 35 днів (субіт).

Крім навчального матеріялу, вчителі проводили ґутірки з приводу важливіших роковин: І листопада 1918, 22 січня 1918 і 22 січня 1919 року (проголошення незалежности і соборности всіх земель України), свято героїв, ґутірки на теми українських звичаїв і традицій, зв'язаних з святами Різдва й Великодня, ґутірки на теми українського мистецтва: народні пісні, танки, ноша, писанки.

Від половини листопада до кінця квітня відбувались співанки учнів хору школи українознавства (кожної суботи іншої години) під проводом диригентів п-і Н. Таланчук і Ст. Ґроха. Хор брав участь у спільному концерті в шану Тараса Шевченка, що відбувся в Ювілейній авдиторії 7 березня. В тому концерті виступали учні рідних шкіл і школи українознавства, якої хор відспівав самостійно дві пісні і брав участь у збірному хорі з трьома піснями під проводом диригента Ст. Ґроха. Учениці школи українознавства: Рома Ільків виголосила доповідь про Шевченка, Галя Дитиняк співала дві пісні при фортепіяновому супроводі Віри Саварин, а Леся Кукурба і Дарка Шевчук співали дуетом пісню „Зоре моя вечерная" при фортепіяновому супроводі Юрка Дитиняка.

Хор школи українознавства виступив з самостійним концертом у соті роковини Лесі Українки в неділю, 2 травня, в залі філії УНО, виконавши дві пісні, з яких одна проф.

(закінчення на 3 стор.)

Храмове свято парафії Пресв. Євхаристії

(яф) Врочисто святкували в церкві Пресв. Євхаристії храмове свято.

Вранці о 9. 45, в тріюмфальній брамі, діти з танцювального гуртка, під проводом адміністраторки п-і Е. Серінк, у народних строях, перші привітали Пресв. Владику Ніла. Троянди вручила зі словами привіту М. А. Серінк. Від юнацтва вітала Д. Мидляк.

Перед сходами до церкви, давнім українським звичаєм, привітав Преосвященного хлібом-сіллю кол. голова п. П. Головатий в окруженні голови відділу ЛУКЖ п-і И. Кулеби й голови відділу БУК п. В. Духнія, а в церковних дверях о. парох Я. Федуник передав зі словами привіту ключі. В оточенні духовенства, під спів «Будь ім'я Господнє» Владика ввійшов до храму, щоб у намірені нашої парафії служити архиєрейську св. Літургію.

З Владикою співслужили о. протопресвітер Ю. Ковальський і о. М. Ничка ЧСВВ; дияконували о. В. Волошин та о. Б. Снігурович. Функції церемоніера виконував о. І. Кратко. До Служби Божої співав хор під дириґентурою п. І. Єлиняка. Дякувати помагали: п. А. Хомляк і п. Ів. Хруник.

У проповіді Владика Ніл указав на значення Пресвятої Євхаристії в духовому житті християнина.

Під кінець Служби Божої о. парох привітав Владику та подякував йому та священикам за врочисту богослужбу.

По архиєрейській Літургії, коли приготовлялися в церковній залі до празничного обіду, о. Б. Снігурович відслужив ще о 12-ій годині Службу Божу.

На обід, що його дуже старанно приготовив наш кухонний комітет під проводом п-і К. Кардинал, зібралося поважне число вірних і гостей (215 осіб). Господарем храмового обіду був п. Григір Порохівник, який, як завжди, вміло справився з цим завданням. Під кінець обіду привітальне слово сказав п. М. Кітура, голова церковного комітету. Він теж коротко подав осяги парафії за минулий рік. До церкви вложено нові „форнеси" коштом 8.700 дол., з чого левину частину уфундував відділ ЛУКЖ (3 тисячі дол), відділ БУК дав 500 дол., парафіяни досі пожертвували 2 тисячі. Парафія уфундувала в Домі пенсіонерів двоособову кімнату коштом 535 дол. Тепер закінчила направу даху на церкві. Кошти 3.753 дол. думає взяти на себе знову наш відділ ЛУКЖ.

БУК при нашій парафії, за старанням голови п. В. Духнія, купив за 3,150 дол. два „павуки", які стали окрасою нашої церкви. При цій нагоді голова висловив подяку й признання нашому відділові ЛУКЖ, що тепер під проводом п. И. Кулеби, як й за попередніх голів, дає дуже велику матеріяльну допомогу нашій церкві. Окремо згадав п. М. Кітура про другий даток нашого відділу ЛУКЖ, а саме 4 тисячі дол. на різні поправки в кухні та у церковній залі.

Потім привіт сказала голова відділу ЛУКЖ п-і И. Кулеба, яка, як дбайлива голова, вже тепер просила парафіян і гостей помагати у час ведення кіоску на Виставковій площі в «Клондайкові дні». Голова відділу БУК п. В. Духній подякував товариствам і членам організації БУК за співпрацю в проведенні плянів.

У своєму слові Преосв. Владика висловив признання парафії Пресв. Євхаристії, яка під проводом свого о. пароха Я. Федуника за 12 років, з підвалу та малої парафії розвинулася в одну з кращих і надійних парафій Едмонтону. Вона не тільки дбає про свій внутрішній розвиток. Спільноті Едмонтонської єпархії вона віддала до вжитку гарний — перший не тільки в Едмонтоні, а й в єпархії — Дім пенсіонерів. Владика побажав дальших успіхів парафії в тих завданнях, що стоять ще перед нею.

Подякувавши Владиці, священикам, гостям та всім, хто причинився до успішного відсвяткування храмового свята, о. парох закликав парафіян до дальшої гармонійної співпраці, завдяки якій наша парафія йде послідовно від одного успіху до другого.

Нова українська культурна станиця

(аі) 19 червня відкрито першу українську ґалерію-музей у чудовій туристичній місцевості Онтаріо в Ніяґара-Фаллс.

Це справді імпозантна будівля, збудована за проєктом нашого талановитого архітекта проф. Радослава Жука. Робота виконана дуже солідно, а душею цієї будови був Дмитро Боєчко, що мав загальний нагляд.

Сміло можна сказати, що є чим похвалитись перед людьми.

У наших умовинах, таки невідрадних, таку ґалерію-музей могли збудувати тільки люди, що постійно нею жили, були одержимі потребою такої репрезентативної установи. Такі одержимі були Микола й Оля Колянківські, які роками мріяли про неї та ступнево й наполегливо зміряли до цієї мети. Хто знає всі ті клопоти, не тільки грошові, але й ту відсталість погляду серед своїх, той може збагнути величезний і важкий вкладений труд. Кожний хто дивиться в майбутнє й не живе тільки теперішнім злободенним у своїй коротко-зорості, той належно оцінить оцей правдивий подвиг двох людей.

У ґалерії є постійна виставка монументальних Куриликових «Страстей Христових за євангелистом Матеєм» (160 картин!), для яких умисне збудовано відповідну залю. Теж є окрема заля для видатного нашого художника пок. Миколи Кричевського (70 картин). Дві інші залі призначені для виставок поодиноких чи групових мистців, як своїх, так і чужих.

Перша така виставка визначного литовського маляра Леона Урбонаса почалась з відкриттям самої ґалерії-музею.

Треба тільки поздоровити заповзятющих власників з величезним успіхом, який є вартісним мистецьким вкладом не тільки в українську мистецьку розбудову, але й також культурним вкладом у життя Канади.

◈ **СССР та Ізраїль** через різних посередників стараються нав'язати зв'язки для безпосередніх розмов. СССР зірвав дипломатичні зв'язки з Ізраїлем в 1967 р.

ТЕМІСТОКЛ ВИРСТА: НАДЗВИЧАЙНИЙ МАЛЯР – ХУДОЖНИК ДУМКИ ТА ПОЧУВАНЬ

Антін В. ІВАХНЮК

1

Живе та працює в Парижі наш визначний мистець-маляр Темістокл Вирста. Він добре відомий на міжнародньому полі, а менше між нами. Щоправда, його недавнє перебування на нашому континенті та його виставки в Канаді та США, як теж захоплююча критика своїх і чужих звернули увагу нашій спільноті на його талант.

До Канади він прибув порядком культурного обміну між Квебеком і Францією, що вимовно вказує теж на його небуденний талант. Його виставка в Монреальськім університеті мала небувалий успіх, так що його запрошено постійно брати участь у мистецькій та культурній діяльності цього університету. Втім, всі його виставки по різних містах проходили з великим моральним і матеріяльним успіхом. Доказом цього дуже позитивні оцінки його малярського таланту, як теж рідкобувалий продаж його картин. Для прикладу, у Торонті (остання його виставка на цьому континенті в інституті ім. св. Володимира) з поданих у списку 52-ох картин (а їх потім, здається, було куди більше) залишилось тільки три.

Цікавим явищем було й те, що виставку відвідувала численна молодь, яка вдавалась у дискусію про мистецтво з самим художником. Він і його дружина бували присутні на виставці. До речі, його дружина п-і Уляна (з Чайківських) народилась і зросла в Парижі (справжня парижанка), з професії співачка французького радіо («шансонетка»), прекрасно говорить по-українському, річ зрозуміла, й по-французькому, а теж і по-англійському.

Це двоє висококультурних мистців, а при цьому вельми скромних. Вони щирі та безпосередні, з якими зразу можна найти спільну мову.

У Канаді вони бували тільки в Монреалі й у Торонті, а більше в США. Обіцялись, що з початком наступного року п-і Уляна (вона має теж з таким іменням грамофонні пластинки) прибуде до Канади з концертом, а потім сам маляр. Сподіваємось, що тоді українська, як теж і неукраїнська, громада матиме нагоду краще познайомитись з їхнім мистецтвом.

Для самої інформації про художника Вирсту згадати б ще, що він буковинець (нар. 1923 р.). 1948 року втік до Югославії, коли ця зірвала з Москвою, в надії, що Югославія прихилилась до Заходу. За ці свої сподівання заплатив дворічним концентраком, звідкіля вирвавсь і опинився в Парижі, де досі живе та працює у власній малярській робітні. За фахом він теж талановитий архітект, але тепер живе тільки мистецтвом і з малярства, що також говорить про його талановитість.

2

Що собою являє Вирстине малярство? Як його прийняла міжнародня критика?

Треба згадати, що з самих початків Вирста, як маляр, належав до художників фігуративного мистецтва. Одначе в мистецьких пошуках при кінці 50-их років він дійшов до «фігуративного абстракту», як каже А. Сологуб «УСлово», Париж, 25 жовтня 1964).

Справді, оглядаючи його картини-абстракти, кмітливий спостерігач приходить до такого ж самого висновку. Тому що сам мистець не називає своїх картин, а дає їм тільки числа, кожний у них, в оцих абстрактах, може бачити, на що його уява здібна. Ці його абстракти межують з дійсним світом.

Якщо хтось бачив чудові світлини нашої землі з космосу, а не усвідомлює собі, що це якраз світлини нашої планети, вони йому здаються саме такими абстрактами, що їх малює Вирста. Звичайно, не під впливом таких „абстрактів" художник творить, але з внутрішніх глибоких переживань.

Автор цих рядків не береться фахово оцінювати Вирстині картини. Це вже зробили фахівці, критики мистецтва. Дуже високо оцінили як свої, так ще більшою мірою чужі.

Особисто ми стоїмо проти тих картин як любитель-споживач мистецтва. Хочемо звернути увагу читачеві на талановитого нашого земляка, що є свого роду унікальністю у мистецькому світі не тільки нашому, але й у міжнародньому малярстві своїм стилем і пошуками. Вирста «стоїть поза всіми школами. Я собі не пригадую ні одного маляра, який був би в цьому напрямку» — пише вже згаданий А. Сологуб.

У міжнародньому малярському світі Вирста куди більше відомий, як між своїми. Тільки його останнє перебування на південноамериканському континенті дало йому розголос.

Добачаючи художній талант у Вирсти, пок. Архипенко зарепрезентував його паризькій критиці. Тим Архипенко скоротив молодому художникові важку дорогу самому пробиватись «між люди». Паризька критика прийняла його справді дуже прихильно, і з того часу він високо цінується на мистецькій світовій біржі. Чому?

«Спочатку фігуративний маляр, — пише французький критик Ремон Шарме. — Вирста пізніше звільнився від форми, щоб перенести фігуративність у ділянку думки, звільнюючи таким чином свої засоби вислову. Це і є та перестановка, що дає малярові злет і силу. Особливого характеру відбиток великої епохи. Надзвичайно сильний стиль дозволяють відразу зарахувати його до малярів, які позначують сучасне малярство».

Французький мистецький тижневик «Ар» пише: «У своїй цілості, малярство Вирсти нагадує своєю 'безконечною зв'язаністю' (означення шведського письменника Стрінберґа (†1912) — ai) великий всесвітній ритм — світ космосу. Воно підносить нас на сильній долоні до всесвіту, якого наша доба не могла заперечити, ні зректися. Передвісниками такого світу фантазії і візії були геніяльні Велс і Верн...»

Висловлюючись подібно про нашого художника паризький мистецький журнал «Ґалері дез Ар», підкреслює, «що Вирста черпає з живих і глибоких джерел», а ці джерела це насамперед «великі карпатські ліси, а далі країни, що їх він відвідав» (усі ці цитати подані за паризьким "Українським словом" від 14 лютого 1965).

Відкриваючи в лютому 1967 року виставку Вирстиних картин у "Ґалері Арлет Шабо", Жерар Прево не вдавався у критику картин, навіть не коментував, бо вони «говорять самі за себе... Запрошую вас тільки оглянути їх. Переживання, що їх дає нам Вирста, це — річ ясна — велика ма-

(закінчення на 3 стор.)

1,100-річчя найстаршого норвезького міста

Норвегія відзначає 1,100-річчя свого найстаршого міста Тенсберґу, давнього центру північних варягів (вікінгів), з якими пов'язані деякі події давньоукраїнської історії.

Тенсберґ — портове місто. Лежить на відстані 64 миль (автом) на південний захід від столиці Осло.

Перше державне об'єднання Норвегії сталося 872 року за Гарольда Гаарфаґра. Рік раніш було засноване місто Тенсберґ. Місто більше разів було знищене в час воєн і пожеж. Останнім часом норвежці відбували давні замки, фортеці, церкви. «Варязький» Тенсберґ притягає до себе багато туристів. Цього року в тому місті відбувається багато ювілейних торжеств, виставок, концертів тощо.

Тенсберґ має 13.000 населення. Столиця Осло (бл. 480,000) є найбільшим містом Норвегії. Вся країна має тільки бл. 5 мільйонів населення. Крім норвежців, є малі групи шведів, фінляндів і саамів.

ВАРЯЗЬКЕ МІСТО ТЕНСБЕРГ

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (57)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«З такою армією, можна собі гадати, вдесятеро сильніші царські полчища розб'єш, Україну на ноги поставиш, мир подиктуєш, — ага! Ні армії, ні миру, ні волі, нічого нема».

І він руки сумно опустив по собі.

«Що ж сталося такого?» тривожно питалася Мотря.

«Що? Стрівайте, зараз вам скажу».

Він випив чарку за здоров'я хазяйки, обтер уста і розказував дальше: «Ще ми не надивилися на наш святий Київ, ще не спочили з далекої дороги, як вже і посол від царя прибігає: посилай йому чотири тисяч кінниці на допомогу полковникам київському й білоцерківському, котрих раніше виряжено в Польщу для руйнування тих панів, що з королем Станіславом тримають. Помилуйте, чотири тисяч кінниці! Цар гетьмана вождем над кінницею настановляє, а чотири тисячі кінниці від нього бере. І будь тут мудрий! Кажуть, гетьман як зварений ходив, не знав що йому робити. Перше мати розважала його, тепер ігумені Магдалини вже в живих нема і гетьманові в нікого розради шукать».

Мотря довгими віями свої зіниці приклала.

«Післав?» — спитався Чуйкевич.

«Викручувався, як міг. Казав: скорше булаву покладу, як таких сил позбавлю Україну. Хто захистить її, таж мене народ прокляне! — А посли один за другим прибігали: „посилай і посилай'».

Сотник замовк. Його обличчя, як ремінь, стало мякнути і морщитися, робилося подібне до шкури. Чоло пооралося, сердився козак. «Бог його побив би!» — вихопилося з уст. «А я! Поб'є!» — сам собі доповів усміхаючися гірко. «Коли йому швед не дасть ради, то ніхто йому нічого не зробить, проковтне нас з чобітьми».

Мотря припрошувала гостя до страви. «Мені вже, ваша милосте, і страва не смакує, і чарка не веселить душі. Забути не можу, як тії полки з Києва відходили. Дві тисячі гадячан, що попереду в київській фортеці стояли. Не один до того Києва приріс: побратався, покумався, дівчину собі знайшов. А тепер кидай усе, що серцю твому любе і спіши в тую Польщу, не знати за що й за яке. Хочуть пани Станіслава, хай їм буде Станіслав. Що гадячанам мішатися до панських порахунків. Так розум каже, а цар приказує друге. Дві тисячі гадячан у Польщу виступають, а за ними тисяча молодиків. Деяким ще й вуса не засівалися, — молодики! Тих найгірший жаль. Ще вони й не викохалися, ще матері не натішилися ними, а вже — іди! Знаєте, старий я козак, всячину бачив, а того забути не можу... Ніби молодий ліс рубають... Ранок був. Літній, ясний ранок. Небо чисте, сонце тепле, жарке, а вулицями ніби хмари чорні перевалюються, відділ за відділом іде, невесело, нерадо. Що нерадо! Одного погідного обличчя я не бачив, одного ясного ока, всі, як той проклін. Навіть коні голови потускали. Не порскають, лиш оглядаються позад себе і жалібно іржать. Звірина теж щось розуміє».

«Не всяка», — перебив Чуйкевий, — «але коні, то так».

«Кінь — товариш козацький, він усе розуміє. Я ще донині те іржання жалібне чую... Пішли... За гадячанами тисяча молодиків, ніби буря цвіт із наших садів обірвала і на чужі дороги несла.

Провожав їх весь Київ. Плачу ж було, плачу! Як на похоронах. Хоронили ми нашу надію. Пішли... Гетьман довго дивився за ними. Я недалеко від нього стояв, бачив його, і вдруге таким бачити не хочу. Жаль його ломив. Робив, чого робити не хотів, а мусів.

«Дуже наш гетьман подався?» — спитав Чуйкевич.

«Не знаю, що вам відповісти. На око — такий, як був тому рік-два, може й більше, але хто його частіше видає, каже, що змарнів і по ночах не спить, нервується.

Важкі переживає часи. Яка відповідальність! Подумайте! Кожний з нас відповідає за себе, а він за всіх. Нелегко такий тягар на своїй совісті нести. Я козак, в політиці не розбіраюся, та не хотів би я тепер у його шкурі сидіти».

«Чому ж то так?» — питався Чуйкевич.

«Чому?» — і сотник потер рукою чоло. «Питаєте? Ніби не знаєте сами?» Він оглянувся кругом, чи не слухає хто, а тоді присунувся ближче до Чуйкевича і шептом почав: «Швед наближається до нас, кажуть, на Україну іде, хоче нас від Москви відірвати. Погадайте, який преважний мент. І що тут гетьманові робити, тримати з царем, чи приставати до шведа?»

«А на вашу гадку що корисніше?» — спитала сотника Мотря.

Сотник глянув на неї уважно і без вагання відповів: «До шведа!»

Хвилину мовчали, а тоді відітхнули всі троє, ніби їм камінь зсунувся з грудей. Зрозуміли себе.

«До шведа... Але з чим?» — говорив дальше сотник. — «Не гадайте, що на тих трьох тисячах кінець. Цар, як вампір, щораз нової крови хоче: давай йому козаків, і давай! Гетьман мусів післати на Литву до Пропойська чотири з половиною тисячі міських козаків і 1600 компанійців, а до Смоленська теж тисячу компанію і вдвоє тільки піхоти. Зчисліть те все, знаєте, скільки вийде? Дванадцять тисяч з лишком. Погадайте, дванадцять тисяч нашого козацтва вкинуто тому Молохові в зуби. З чим же залишився гетьман, з чим йому переходити до шведа? А не перейде, так і решту візьмуть, оставляючи його й Україну без усякої сили. Ось що в нас у Києві чувати!» — додав затискаючи кулак.

Чуйкевич і Мотря уважно слухали оповідання старого сотника. Відома їм була залежність гетьмана від московського царя, а все ж таки зжахнулися, почувши такі високі цифри. Україна втратила 12 тисяч війська, — навіть у великій битві мало коли так багато народу гине, це ж погром. І передо ними виринуло важке питання: з чим гетьман перейде до шведа і чи перейде він тепер? Чи краще оставатися тепер там, де його військо, себто при Петрі.

З острахом глянув Чуйкевич на свою дружину. Боявся, щоб невеселі вістки не пошкодили її здоровлю. Але, на своє превелике диво, завважив, що Мотря виглядала краще, ніж перед розмовою, місце втоми й обезсилення заняв новий душевний підйом, якесь нове завзяття.

«А Карло? Де тепер Карло?» — питалася старого сотника.

«Кажуть, з Могилева рушає».

«Куди?»

«Бог його зна».

«На Москву, чи до нас?»

«Невідомо нікому».

«Так воно й повинно бути. Ворогові не треба знати, куди він піде».

«Щоб тільки не відбився далеко від Левенгавпта», — завважив Чуйкевич. — «У Левенгавпта великий корпус і сам він добрий генерал. Боюсь, щоб москалі не вбилися клином поміж них. Тоді цареві не важко було б побити зразу Левенгавпта, а потім і Карла.

Замітка Чуйкевича стурбувала старого сотника. Він задумався, думала і Мотря. Душний серпневий вечір пригнічував думки. Важко було, гнітучо, як перед бурею.

Київ в очах заокеанського туриста

(закінчення з 4 стор.)

Дурманне поневолювання трудящих... Хто ж, як не «радянська» влада може похвалитися цією вмілістю. І чи не тому комуністи всюди показують пальцем на «ворогів народу» і «ворогів людства», що самі відчувають, що комуна — то справжній ворог народів і людства?

Християнам треба пам'ятати провіщення Христа: «Як Мене переслідували, так будуть переслідувати вас». Коли ввійти в підземний світ Ближній печер, не можна не відчути надземну атмосферу цього місця. Стільки тут було Божих подвижників з українського народу! Антоній і Теодосій Печерські... Перший родом з Любеча над Дніпром, побував на Афоні. Теодосій був сином боярина. Змалку відзначався великою побожністю і великим розумом. Його вибрали на ігумена...

Я зробив світлину картини Нестора-літописця. У пам'яті стоять кістки ченців, що там поховані.

Не вільно нічого доторкатися. Людей, здається, не покидає «дурман», який «радянська» влада вже викрила!

За оглядини печер треба, річ ясна, платити. «Радянська» влада потребує грошей. Для самої Куби треба давати 100 мільйонів долярів щодня!

Спинаємось у горішній Печерськ, де велична дзвіниця стилевою побудовою перевищує Софійську. Обидві стоять окремо від церков, як, зрештою, буває по всій Україні. Перша справді прегарна. Питаєшся, чому на дзвіницю попередні покоління витрачали стільки праці і матеріялів. Наші предки любили голос дзвону. Він до них говорив.

Є і руїни Успенської церкви, яку висадили в повітря гітлерівці. Так тут офіційно кажуть. Були в 1941 році чутки, що церкву зруйнували большевицькі саботажисти. Де правда? Руїна — це перша правда.

Є тут одніська церква з трираменними хрестами, трапезна, з палатою. Усіх чи не сім церков. Як не помиляюся, то остання з палатою є музеєм. Оглянувши зовні, йдемо туди. Провідника тут нема; є якась несмілива жінка. Каже, що то не ще її робота. Пояснює добре. Це все — творча, виробнича та мистецька культура України, з усіх закутків. Є що бачити.

Великий килим з портретом Леніна є і тут, у церкві, оберненій у музей. Музей з церкви — це погано вражає. Але сунути сюди ще й політичну пропаганду з тим монгольським обличчям — це огида.

Такі тут порядки. Наче цирк, де й леви, боячись батога, роблять усе, що тренер каже.

Я хотів дати провідниці три рублі. Не взяла. «Що ви...», сказала.

«ПОШТАМТ»

Вертаємось до готелю. Моїй супутниці треба зайти на пошту. Хоче телефонувати до тітки. Виходимо з автобусу біля великого будинку з написом «Поштамт».

Вже після четвертої години. Треба стати в чергу. Наперед заплати, а тоді вже телефонуй. Ні, не телефонуй. Чекай, аж почуєш виклик: число будки таке й таке. Від тих вигуків таке враження — ніби на торговиці. У будках люди голосно говорять. І знов таке враження — ніби над ставком, де жаби кумкають.

Не хотів би я критикувати, але досить примітивно діє київський «поштамт».

---o---

Лист з Філядельфії

Філядельфійський митрополит Амвросій та обидва його єпископи-помічники написали листа верховному архиєпископові Йосифові, пропонуючи скликати нараду всіх єпископів для усунення теперішніх непорозумінь.

Вістка ця походить з певного джерела в Торонті. Офіційної інформації в цій справі нема.

ЗАЯВА ЕДМОНТОНСЬКОГО ВЛАДИКИ НІЛА

Критично перевірити т.зв. труднощі

Треба критично перевірити т.зв. труднощі на шляху до створення Київсько-галицького патріярхату, сказав у Торонті Преосвященний Ніл, едмонтонський єпископ. Саме зв. труднощі можуть виявитися сильним мотивом за створення патріярхату.

«Де саме вся трудність в одобренні Київсько-галицького патріярхату, годі покищо вповні зорієнтуватися. Дехто висуває канонічні, екуменічні й пасторальні труднощі. Однак яка стійкість усіх цих мотивів? Чи саме навпаки, замість їх зовнішніх нібито труднощів, всі вони не перемінилися б у найбільші позитивні чинники, покаже найближча будучина», сказав Владика Ніл.

«Найновіша трудність сформульована так: комуністичний режим 1946 року анулював Берестейське об'єднання; верховний архиєпископ під цю пору перебуває у Ватикані; проголошувати Київсько-галицький патріярхат, без його території, неможливо».

«Ця остання перешкола, при зовнішній правдоподібності, є мотивом найслабшим. Бо Церква в Україні далі живе, хоч у новітніх катакомбах; має своїх священиків і вірних, сповняє свої релігійні практики».

«Зрештою, коли вільно порівнювати речі менші з більшими, то Папа Павло VI є Папою, бо перебуває в Римі як наслідник св. Петра. Однак коли Папа Павло VI виїхав до Єрусалиму, то не перестав бути Папою, хоч часово був поза Римом. Папа Павло VI не перестав бути Папою, хоч відвідав Бомбей, Ню Йорк і Сідней в Австралії. Теологія вчить нас усіх, що хоч би ворог Церкви викинув Папу з Риму, він не перестане бути Папою, доки носитиме титул Римського єпископа».

«Навіть під цю пору, з різних причин, не всі східні патріярхи живуть у своїх столицях. Коли ж Київсько-галицький патріярх, із зовнішніх виправданих причин, часово не може виконувати свого патріяршого уряду в Києві чи Галичі, то чому робити тут виняток? Свій уряд він міг би виконувати в Римі чи якийнебудь іншій столиці, де живуть його вірні».

За офіційною статистикою, поданою найновішому в «Аннуаріо понтіфічо», в сімох східних патріярхатах Католицької Церкви є 394 тисячі вірних, а українців-католиків є понад чотири мільйони. «Під цю пору українська Церква має всі дані, щоб здійснити Київсько-галицький патріярхат», сказав Владика Ніл. Хоч «хмари інтриг витворили затяжну ситуацію», ми відступати не можемо. «Українська Церква, — сказав едмонтонський єпископ, — хоче вже раз бути собою».

Владика Ніл брав участь у торонтському з'їзді українців-католиків Канади. В неділю, 27 червня, як «УВісті» вже повідомили, він був головним промовцем на великій маніфестації «У патріярхаті — єдність Церкви й народу». 5 липня Преосвященний Ніл приїхав додому.

---o---

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ВІТАЄ УЧАСНИКІВ З'ЇЗДУ В ТОРОНТІ

„З НАМИ БОГ У НАШІЙ БОЖІЙ СПРАВІ"

«З нами Бог у нашій Божій справі... Треба вміло, розважно й послідовно йти до остаточного, під цю пору, успішного завершення: патріярхату», написав Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, у привітальному листі до учасників з'їзду українців-католиків Канади.

Не мавши змоги приїхати до Торонта, наш первоієрарх:

- бажає «бодай оцим словом» узяти в з'їзді «живу і щиру участь»;
- висловлює признання українцям-католикам Канади, митрополитові та єпископам;
- указує на патріярший устрій як «об'єднуючий чинник церковного й народного життя»;
- перестерігає від гасел розриву: «тільки ворог нашої Церкви й народу може на це зважитись»;
- закликає до щораз більшої єдности, бо «первородний гріх вікового поневолення тяжить ще на нас».

Подаємо повний текст звернення:

I

Світлий конгресе!

Український католицький черговий конгрес Канади — це творча дія не лише української Канади під головуванням її світлої президії, але водночас і поважний вклад у все наше церковне і громадське життя. Як кожні збори, так і цей конгрес є злученням і з'єдниненням діючих сил у народі, що передусім, нині серед територіяльного і морального розбиття, є історичної ваги.

Канадський конгрес уже сам собою є не лише ствердженням спільної праці над осягненням найвищих дібр народу, але й прикладом та заохотою для всіх українців, де лишень вони живуть і діють.

Тому то ми так незмірно раді і вдячні Українському Католицькому Єпископатові під світлим і високоінтелігентним проводом ВПреосв. Митрополита Кир Максима Германюка і президії конгресу, що можемо взяти бодай оцим скромним словом нашу живу і щиру участь у небуденному святі і здвизі та вознести гарячі молитви за Боже благословення і поміч у цій преважній і преважкій праці на єпархіяльній території Преосв. Кир Ісидора Борецького в Торонті.

Вже сам факт, що українці Канади, одушевлені тими самими ідеями, спільним розумом і однодушною волею стали до праці над розв'язанням сучасних пекучих проблем у житті свого народу і способом переведення в діло постанов, є, як сказано, дуже відрадним об'явом і, без сумніву, творчим вкладом у розбудову нашої Церкви і нашого народу.

Конґрес, силою свого завдання, проводить провірку своєї дотеперішньої праці, започаткованої тому майже сто літ у Канаді під проводом Владик нашим духовенством, чернецтвом і мирянами. Як сильно зросла свідомість і живучість нашого народу в Канаді, найкращим і найнаявнішим свідком і доказом того — саме нинішній могутній конґрес.

Наш нарід, шукаючи кращої долі за океаном, у своїй біді і нужді, не розплився в чужинецькому морі сильної духової переваги і матеріяльного багатства, але, навпаки, розвинув і поширив, як не можна краще, на нових господарствах, свої духові і тілесні таланти, створенням нових догідних умов для церковного і народного життя, завершеного завдяки св. пам'яті Папі Пієві XII першою митрополією на поселення у 1956 р.

II

Впродовж історії ми перейшли вже різні стадії ферменту і розвою, та ніні, слава Богу, ми стали, як один муж, пройняті всюди одною національною свідомістю і одним об'єднуючим чинником церковного і народного життя — патріяршим устроєм нашої помісної Церкви з її тисячолітніми правами, щоб завершити її Київсько-галицьким патріярхатом, що й стало осередком наших теперішніх всенародних прагнень і змагань.

Одна мова, одна Христова віра, одна молитва, одна Служба Божа, один обряд, одна національна українська свідомість, одна велика любов до свого княжого і козацького минулого, до своєї культури, письменства і мистецтва, до своєї державницької традиції і звичаїв, закріплені століттями історії, є твердою основою для дальших змагань.

Єдність Христової Церкви під проводом св. Петра та його наслідників осяювала наші великі історичні змагання і мусить і на дальше стояти в осередку наших теперішніх діянь. Христос оснував одну Церкву, передав провід св. Петрові і його наслідникам і поза нею нема спасіння: один Пастир — одне стадо. В її єдності є запевнена Спасителем непоборна могучість, і для нас вона була, є і буде незрушимою силою. В ній забезпечені Папами наші права помісности, і їх ми подібно, як інші народи, обороняємо. Було б великим нерозумом, через деякі тертя й непорозуміння нині, підносити гасло якоїсь схизми і розриву. Тільки ворог нашої Церкви і народу може на це зважитись.

Та, ставши твердо на становищі нашої традиції і вікового дорібку, ми далекі від ого, щоб звеличувати тільки давні і славні часи та обмежитися до «лявдаторес антікві темпоріс» (до ролі тих, що хвалять тільки давноминуле), але свідомі потреб і вимог нашої сучасности, продовжуємо вікову працю, задивлені в геройство наших предків, що в оборону української держави і єдности Церкви положили гори трупів і проляли ріки крови.

III

Світлий конґресе, піднесений Вами грімкий голос у Вашій праці почує увесь український нарід, не лише на поселеннях, але і в переслідуваній Україні, та не тільки наш нарід, але й увесь світ зверне остаточно вже тепер увагу на заподіяні нам кривди.

Головним завданням цьогорічного Вашого конґресу є провірити і продискутувати правильність виконаної праці і, що важніше, накреслити дальшу програму доцільного діяння. Кожний нехай свобідно висловить свою думку, щоб можна дійти до спасенного висновку.

При цьому треба стати понад усякі амбіції, а шукати лише добра Церкви і народу: «салюс патріє супрема лекс» (рятунок батьківщини — найвищий закон). Треба зберегти рівновагу духа у всіх спротивах, похибках і непорозуміннях, навіть не перейматися невдачами, не слухати всяких поговірок, підшептів, киданих підозрінь сенсаційними кличами і закликами, не руководитись гнівом і безоглядним завзяттям, навіть після нанесених кривд, супроти своїх найбільших ворогів. Стара приповідка і нині золота: «еквам ін ардуіс серваре ментем» (зберегти розсудливість у трудному становищі): розвага і застанова перед рішеннями.

Кожний на своїй стійці нехай совісно виконує свою працю і сповняє свої родинні, церковні і громадські обов'язки, тоді і вся Церква і нарід стануть на висоті своїх завдань.

Первородний гріх вікового поневолення тяжить ще на нас, але ми вже освободжуємося поволі від нього, мимо нових затій з боку своїх і чужих. Коли ми вже ось тут, на поселеннях, перемогли труднощі роз'єднання і загумінковости і суцільність уже щораз більше огортає ввесь нарід, де б він не жив і не діяв на кулі земній, то це найкраща запорука Божого благословення на правильному шляху в майбутнє.

IV

Світлий конґресе, в церковному і громадському житті на поселеннях Ви вели і ведете нарід якнайкраще, зорганізовані під вмілим і високоінтеліґентним проводом ВПреосв. Митрополита Кир Максима і всього нашого Єпископату Канади. Ми всі пережили недавно важкі хвилини, які до глибин душі потрясли нашу Церкву і наш нарід, але мусимо собі добре усвідомити цей стан, щоб не тільки не ослаблювати Божої справи помісности новими похибками, але навіть не допускати до них в інших.

Трема вміло, розважно і послідовно йти до остаточного, під цю пору, успішного завершення: патріярхату. Усю акцію на церковному і народному полі мусить осяювати щира і гаряча молитва з'єднаних у ділі, бо вона перший, найсильніший і наймогутніший засіб у всякій справедливій боротьбі.

Для благань пригнетених — завжди в Бога обіцяна певна поміч.

З нами Бог у нашій Божій справі, бо ми не ведемо якихсь загумінкових політичних торгів, але обстоюємо всенародне діло і спасіння нашої Церкви і народу.

Наш Синод, тісна єдність з народом, бо нема Христової Церкви без єпископів, нехай очолює, проводить і на дальше в наших змаганнях, а Канадійський конґрес нехай дає і на майбутнє передову поміч і підтримку. В тому напрямі і лине наша усильна молитва, щоб Святий Дух надтхнув конґрес високими та піднебесними думками і постановами у повній посвяти, жертвенній праці.

Благословення Господнє на Вас!

Рим при храмі св. Сергія і Вакха, у свято Пресв. Євхаристії 1971 р.

✠ *смиренний ЙОСИФ*
верховний архиєпископ

ШОСТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
18 липня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 110

Брати, маючи дари по даній нам ласці різні, чи то пророцтво, по мірі віри, чи служіння, то в служінні, чи хто навчає, в навчанні, чи хто напоминає, в напоминанні, хто роздає, в простоті, хто старшує, в старанності, хто милосердиться, в радості.

Любов нехай буде нелицемірна. Ненавидьте зла, горніться до доброго, любіть один одного братньою любов'ю, випереджайте один одного пошаною.

У ревності не будьте лініві, духом горіть, Господу служіть, радійте надією, в горі будьте терпеливі, в потребах святих співдійте, зберігайте гостинність.

Благословіть тих, що вас переслідують, благословіть, а не кляніть.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 29

У той час, Ісус увійшовши в човен, переплив і прибув у свій город. І ось принесли до нього розслабленого, що лежав на постелі.

А Ісус, як побачив їх віру, промовив до розслабленого: „Бодрися, сину. Прощаються тобі твої гріхи".

Тоді деякі книжники сказали про себе: «Він хулить». А Ісус пізнав їх гадки і сказав: „Чого ви лукаве думаєте в серцях ваших? Бо що легше, сказати: прощаються тобі гріхи, — чи сказати: встань і ходи? Та щоб ви знали, що Син чоловічий має на землі власть прощати гріхи". — тоді каже до розслабленого: „Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому".

І той устав і пішов до свого дому. А народ, побачивши, здивувався і славив Бога, що таку силу дав людям.

---o---

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ:

Синод відбудеться

Чи й коли відбудеться у архиєпископський синод Української Католицької Церкви?

У розмові з представником «УВістей» митрополит Максим сказав у Торонті, що синод відбудеться, як тільки будуть усунені деякі труднощі.

IV архиєпископський синод був в Римі восени 1969 року.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

---o---

Богослуження: липень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
11. — Норт Стар 10; Ройс 3
12. — Ґей Скул 10
18. — Ріно 10; Ройкрафт 3
25. — Ґренд Прері 10; Кеітуан

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
11. — Айрон Ривер 10 р. храм (спільний обід).
12. — Ґлендон 10 р.
18. — Ґлендон 10 р. (закінчення катехизації дітей).
25. — Боннивил у церкві в Еншзв год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
11. — Восетна
18. — Смокі ЛБейк
25. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
11. — Карвел год. 9:30; Вайлвуд год. 12
18. — Черґіл год. 10
25. — Менлі год. 10

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
11. — Ст. Майкел год. 10 р.
12. Св. Петра і Павла — Делф год. 9 Всен.; 10 год. Сл. Божа
18. — Восток св. Михайла год. 10
25. — Делф год. 10 р.

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
Від понеділка, 5, до суботи, 17 липня, у Голдені-місті буде катихизація дітей шкільного віку під проводом сестер Служебниць з Мондеру.
11. — Голден год. 8:30; Коперник год. 10:30 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

11 липня. П'ята неділя. Голос 4

12 липня. св. Петра й Павла (необ. свято)

18 липня. Шоста неділя Голос 5

25 липня. Сьома неділя Голос 6

Григоріянський календар:

11 липня. Шоста неділя. Голос 5

18 липня. Сьома неділя. Голос 6

25 липня. Восьма неділя. Голос 7

11. — Інісфрі-місто 10 рано
12. — Інісфрі 11 ренч 10 рано
18. — Ренфурлі 10 рано (храм)

---

18. — Голден год. 8:30; Голденфарми год. 10:30
25. — Голден год. 10:30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
11. — Дінгур
18. — Скаро
25. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
11. — Атабаска 9; Бойл 11:30
12. — Фрейнс 10 год.
18. — Річмонд Парк 9; Просперіті 11:30
25. — Атабаска 9; Бойл 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
11. — Файделиті 10
18. — Моркемб 8:30; Мирнам 10
25. — Ллойдмінстер 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
11. — Ґей Лейкс 9; Равнд Гіл 11
18. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
11. — Редвотер 9; Федора 10:30
18. — Редвотер 9; Воґ 10:30 (наука дітей у тім тижні)
25. (храм - празник) — Редвотер 10 р.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
11. — Стрий
12. св. Петра і Павла — Давнінг
18. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
7. — Інісфрі 10 ренч 10 рано

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
11. — Дервент 8:30; Елк Пойнт 10:30
12. — Дервент 10 Петра і Павла
18. — Дервент 8:30; Верміліон 10:30 (празник).
25. — Дервент 10:30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
11. — Редісон
18. — Норт Батлефорд; год. 3 попол. Медовлейк
25. — Витків

Катехизація дітей у Виткові від 13 до 18 липня, 10 год. рання.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
11. — Вонда 10
18. — Пітерсон 10
25. — Гаврилюки

о. В. Фляк і о. Д. Сайко
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
11. — Гамболдт 9; Кадворт і Бруно 11
12. св. Петра і Павла — Кадворт 9
18. — Кадворт і Леніген 9; Гамболдт і Дана 11
25. — Кадворт і Гамболдт 9; Бруно і Твей 11

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
11. — Вакав 9:30; Ст. Дж. 11 (пікнік).
12. св. П. і П. — Борщів 10 (храм - празник)
18. — Вакав 10 год.
25. — Вакав 10; Сокаль 11:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
11. — Вікторія 9 р.; Шемайнус 3 попол.
18. — Порт Алберні 9-10:30 р.
25. — Вікторія 9 р.

Групова Проща до Святої Землі

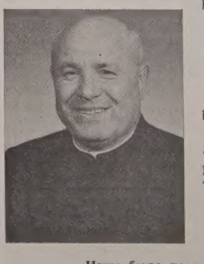

ВІД 15 ЖОВТНЯ до 4 ЛИСТОПАДА 1971 року

ВІДВІДАЙТЕ:

Єрусалим та інші місця в святій землі
(8 ДНІВ)

А ОКРІМ ТОГО:

РИМ * ЛЮРД * ФАТІМУ * МАДРИД та ЛІСБОН

21 ДНІВ — $1,050.00

З ЕДМОНТОНУ $1,050.00 — З ТОРОНТА $900.00

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини святих місць, готелі (зі сніданням включно; в Єрусалимі повне прохарчування).

Туру вестиме: – о. митрат М. Сопуляк
який побував у всіх тих місцевостях кілька разів

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН

Astro Travel Service

— IN EDMONTON —
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg.
Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

— IN TORONTO —
2198 Bloor St. W.
Tel.: 766-1118
Toronto 9, Ontario

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

З ТОРОНТА ДО САСКАТУНУ

З'їзд у Торонті закінчився, і нашою «столицею» став Саскатун. Це місто на найближчі три роки буде осідком Централі українців-католиків Канади, як теж крайових управ ЛУКЖ, БУК та УКЮ.

В минулому були деякі голоси проти «централі на колесах», мовляв, на мандровану зміну головного осідку наших мирянських організацій витрачаємо забагато енергії, яку можна краще використати в одному постійному центрі. На цей час, здається, вже ніхто не протестує проти «централі на колесах». Ротаційна система при всіх своїх недостачах приносить більше користи, ніж шкоди. Поки хтось не придумає якоїсь справді успішнішої розв'язки, нема причини відступати від випробуваної трирічної зміни.

Крім цієї зміни, є ще інша, куди більшої ваги. Торонтський з'їзд відбувся в час змін в усій нашій помісній Церкві, в час надій і деяких тривог. Наш первоієрарх не міг прибути до Торонта. Прислав учасникам з'їзду привітального листа, в якому висловив признання й подяку українцям-католикам Канади, їхнім ієрархам, духовенству, організаціям. «Канадійський конгрес уже сам собою є не лише ствердженням спільної праці над осягненням найвищих дібр народу, але й прикладом та заохотою для всіх українців, де лишень вони живуть і діють», каже Блаженніший Йосиф. Він покладає на нас надію: «Наш синод, тісна єдність з народом, бо нема Христової Церкви без єпископів, нехай очолює, проводить і на дальше в наших змаганнях, а Канадійський конгрес нехай дає і на майбутнє передову поміч і підтримку».

Саскатунським керівникам — Преосвященному Владиці і провідникам крайових управ мирянських організацій — «УВісті» бажають Божою благословення й успіху у відповідальній праці в цей час, вирішальний для всіх нас.

ЧИ МІРОШНИЧЕНКО ХОЧЕ ГОВОРИТИ?

Советські дипломати у Вашінґтоні й Ню Йорку останнім часом не люблять показуватися людям на очі. Є для цієї скромности деякі причини. А в Канаді советські представники сидять так тихо, що люди можуть і забути, що в Оттаві є советська амбасада, а в Монреалі — советське консульство. На біду як амбасадор, так консул 28 червня були в Монреалі на виставці «Людина та її світ» і побачили там український прапор. Це їх так схвилювало, що, покинувши дотеперішню обережність, висловили протест.

Протест советських дипломатів був, річ ясна, гнівний. Однак вони, здається, не просили репортерів, щоб розголошували його.

У павільйоні «Етнічна мозаїка», що є частиною монреальської виставки, амбасадор Мірошниченко побачив «національні прапори України, Латвії, Литви, Польщі, Словаччини й Вірменії». Він, консул та інші советські службовці сказали, що всі ті прапори треба усунути і поставити «советські прапори тих країн». Одержавши з Монреалю вістку про виступ Мірошниченка, централя КУК вислала з Вінніпеґу телеграму міністрові закордонних справ Мічелеві Шарпові: «Комітет українців Канади рішуче протестує і просить ужити негайних заходів проти втручання советських дипломатичних представників у внутрішні справи Канади і канадських громадян».

Українці Канади не потребують від амбасадора Мірошниченка ні дозволу, ні інформації, який прапор має бути в павільйоні «Етнічної мозаїки» Канади. Поляки і словаки, сподіваємося, запитають його, відколи він став амбасадором їхніх країн. Але коли Мірошниченко несподівано озвався, то, може, він хоче говорити теж про деякі інші справи?

Прем'єр Трюдо, зацікавлений питанням федерації в СССР і в Канаді, зацікавив цим майже всю Канаду. Мірошниченко міг би дати авторитне роз'яснення. Міг би також подати відомості про арештованих українських діячів культури. Трюдо знає, що їх арештовано й засуджено, але не знає за що. Аж дивно, що оттавські репортери забули про амбасадора Мірошниченка.

ЦЕРКОВНІ СУДИ У ПОДРУЖНІХ СПРАВАХ

Папа Павло дає нові правила

Папа Павло VI проголосив нові правила, щоб церковні суди в справі важности чи неважности подружжя могли відбуватися скорше, ніж це буває тепер.

Церковні суди Католицької Церкви не дають розводу і не касують подружжя, якщо шлюб був важний (дійсний). Якщо ж шлюб був неважний і є на це докази, церковний суд проголошує його неважність.

Основні точки нового закону такі:

— Членами церковного трибуналу можуть бути два священики та один кваліфікований мирянин. Може й бути тільки один суддя-священик. Жінка може бути допущена як нотар суду.

— Якщо певні документи свідчать, що дана особа була присилувана взяти шлюб, такий шлюб можна проголосити неважним без властивого процесу.

— Суд може відбуватися в більшій кількості місцевостей, ніж досі: наприклад, там, де є більша кількість свідків, хоч чоловік чи дружина там не живуть.

— Всі дотеперішні вимоги, щоб можна ставити під сумнів важність шлюбу, залишаються незмінені.

Причиною неважности шлюбу може бути: (1) брак добровільної згоди; (2) недодержання Церквою вимаганої форми шлюбу (благословення священика і присутність свідків); (3) перешкоди для шлюбу, визначені церковним законом.

НОВИЙ СТАТУТ КУК

На засідані 29 червня президія КУК прийняла до відома проєкт змін статуту КУК, випрацьований комісією під головуванням І. Карасевича.

Згідно з вимогами статуту КУК, цей проєкт переслано до відома всіх складових організацій з проханням подати завваги до пропонованих змін найпізніше до 8 вересня.

Завваги, одержані до тої дати, будуть узяті статутовою комісією під увагу, після чого справлений проєкт змін статуту КУК буде пред'явлений 10-ому конгресові КУК в жовтні ц.р. для остаточного одобрення.

ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ СВІДЧИТЬ ПРО РУСИФІКАЦІЮ

Перепис населення СССР 1970 року свідчить про пляново русифікацію України. Це створює «критичну для української нації загрозу», каже заява закордонного представництва УГВР, опублікована в Ню Йорку.

Числа. «Проголошені вислідп перепису населення Радянського Союзу в 1970 р. розкривають критичну для української нації загрозу далекойдучої зміни етнічного складу населення УРСР. За 11 років, себто від часу перепису населення СРСР в 1959 р., до 1970 р., число росіян в Україні зросло з 7 мільйонів до 9.1 мільйона. Сьогодні росіяни творять 19.4% населення України, проти 16.9% в 1959 р. і 9.2% в 1926 р. За той час відсоток українців серед населення УРСР постійно падає: 80% в 1926 р., 76.8% в 1959 р., 74.9% в 1970 р. Таким чином в УРСР на кожних 1,000 українців було в 1926 р. 106 росіян, в 1959 р. — 220, а в 1970 р. — 258».

Московський плян. «Постійне збільшення числа росіян в Україні — це у вирішальній мірі результат плянового поселювання на українських землях росіян і русифікованих елементів інших народів. Москва спрямовує на Україну неукраїнців у характері робітників на новобудови або для праці в партійному і державному апаратах. Поселювані в Україні чужинецькі бюрократи є, разом із зрусифікованими українцями, виразниками не тільки національно-політичного поневолення України, але вони також виконують ролю експлуататорської верхівки, що користується окремими матеріяльними привілеями правлячої в СРСР касти».

Промислові області. «Колонізація України російськими і зрусифікованими елементами інших народів СРСР скерована передусім в особливо важливі для розвитку модерної нації промислові області України. До таких областей, де від часу попереднього перепису населення спеціяльно зросла скількість росіян, належать Ворошиловградська, в якій росіяни творять тепер 41.7% населення, Донецька — 40.6%, Харківська — 29.4%, Запорізька — 29.0%, Дніпропетровська — 20.9%. Метою цієї колонізаційної політики може бути тільки намагання дальше перетворювати ті області в мішані українсько-російські території, а згодом відтяти їх від українського материка. Сильно зросло останнім часом число росіян теж в Одеській області, де вони становлять 24.2% населення».

Переселювання. «В час, коли Україну колонізують чужинці, керівники імперії рівночасно організують вивози українців поза межі УРСР або зумисне творюють умови для того, щоб українці мусіли шукати праці в інших республіках СРСР. Таким чином, Україна втрачає частину своїх селян, головно з західних областей, зі смуги Лісостепу, а теж частину робітників, студентів і професійної інтелігенції.

Опинившись поза рідними землями, українські переселенці не користуються будьякими правами національної меншости і не мають можливости тривало зберігати рідну мову, культуру, зв'язок з батьківщиною.

Коли їх переселюють в інші, неросійські республіки, вони часто, хоч проти власної волі, стають знаряддям русифікації місцевих народів; в той час інші неросіяни, поселені в Україні, здебільша виконують подібну ролю.

Процес русифікації українців зокрема сильний на теренах Російської СФСР, в суміжних з УРСР Курській, Воронізькій і Білогородській областях та в Краснодарському і Ставропільському краях, в Казахстані і в південно-західньому Сибірі.

Результат цієї русифікаційної політики такий, що в час коли за переписом населення в 1926 р. в РСФСР зареєстровано 6,871,000 українців, то в 1970 р. лише 3,346,000. Навіть якщо офіційні дані перепису частинно зумисне препаровані, вони не зміняють виразної тенденції політики Москви у відношенні до українського народу».

Що далі? «Останній і попередній переписи населення СРСР розкривають явища, що дуже грізні для біологічної і духовної субстанції української нації. Якщо колонізація українських земель росіянами і русифікованими членами неросійських народів СРСР буде продовжуватися в теперішніх розмірах впродовж найближчих десятиліть, а українська самооборона проти неї і проти вивозів та виїздів українців поза межі УРСР не буде достатня, то територія історичного поселення українського народу, яка за час радянської влади серйозно зменшилася, буде меншати далі».

Асиміляція. «Перепис населення в 1970 р. вказав також на елементи кризи української національної ідентичности. В періоді між двома останніми переписами, число українців в УРСР, які уважають, що їхня рідна мова не є українська, а російська, зросло з двох до майже трьох мільйонів. В усьому Радянському Союзі таких українців є бл. 5.9 міль.

Цей грізний процес асиміляції є результатом слабости тієї частини українського народу, в якої розгубились національні первні, але водночас він є одним з продуктів національної політики КПРС. Її показники є, м.ін., такі:

а) Посилюється курс русифікації різних галузей життя українського народу, включно з університетами (незначні винятки у Львові і в Києві) та іншими вищими і спеціяльними середніми школами. В середніх школах з українською мовою навчання, уводяться російські кляси для дітей місцевих партійних і військових бюрократів.

Українська мова, на ділі, вигнана з публічного вжитку, або калічиться до невпізнання, перетворюючись у чудернацький українсько-російський суржик.

б) Українському народові накидають теорію т.зв. злиття чи зближування націй Радянського Союзу, яка, на ділі, призводить до заперечування національної, культурної та історичної самобутности українців та до включування їх, разом з іншими неросійськими народами, в один т.зв. радянський народ, що насправді має бути народом російським».

Народовбивство. «Політику насильної зміни складу населення України і русифікацію українського народу, що їх ведуть російські імперіялісти, треба розцінювати як плянове політичне народовбивство. Українці, що їх чи то шляхом організованих наборів на працю, чи під іншими видами заставляють покидати Україну, повинні боротися за право жити і працювати на землі своїх батьків. Це невід'ємне право кожного народу. Це право хотіли загарбати українському народові засобами вивозів і поселювання в Україні чужинців, два найбільші тирани двадцятого століття — Сталін і Гітлер».

Меншості. «Український народ ставився і ставиться призно до меншостей, що живуть в Україні, чого доказом є, м.ін., те, що ще в 1917 р. Українська Центральна Рада забезпечила за російською, жидівською, польською і іншими меншостями рівні громадянські права і окремі привілеї національних меншостей. Тому від національних меншостей український народ має право вимагати не ворожости, а співпраці в боротьбі за його національні, політичні і соціяльні права та засуджування дій російського імперіялізму».

Самооборона. «Політика Москви у відношенні до України, якої показником є вислідп перепису населення, вимагає посиленої самооборони українського народу не тільки проти вивозів і виїздів українців та поселювання чужинців, але теж боротьби за інші природні права народу.

Зокрема український народ має право вимагати, щоб усі школи в УРСР, за винятком шкіл для національних меншостей, вели навчання українською мовою, щоб українська мова вживалася публічно в різних галузях життя.

Поза межами УРСР українці повинні користати з прав національних меншостей.

У боротьбі за своє існування, українці повинні плекати духа національної солідарности і взаємодопомоги, почуття історичної і духової спільноти.

Члена кожної нації зобов'язує льояльність у першу чергу у відношенні до брата по крові, традиції, мові, культурі й історії».

Еміграція. «Українська еміграція не може стояти осторонь боротьби свого народу за збереження його національної ідентичности і території. Особливе слово тут за українськими вченими і науковими установами, які можуть винести на міжнародні форуми питання оборони біологічної субстанції української нації та території її історичного поселення. Еміграція зобов'язана змагати до того, щоб різні кола чужого світу засудили намагання російських імперіялістів продовжувати сталінські і гітлерівські експерименти над українськими та іншими поневоленими народами».

Інтерв'ю митрополита

Інтерв'ю, яке вінніпезький митрополит Максим дав пп. З. Круцькові і д-рові М. Марунчакові, відповідаючи на різні питання про наше теперішнє цековне становище («УВісті», 17 червня), появилося вже в декількох газетах.

Теж філядельфійська «Америка» (26 червня) опублікувала повний текст.

КАЛЬБА ЗВІТУЄ

На засідані президії КУК 29 червня екзетутивний директор КУК д-р С. Яр. Кальба подав звіт про відвідини головних українських центрів на заході Канади.

Під час поїздки Яр. Кальба відвідав Саскатун, Ріджайну, Калґарі, Едмонтон, Веґревіл і Ванкувер, де мав зустрічі з представниками управ відділів КУК та інших організацій. Він виступав на ширших сходинах громадянства в Едмонтоні, Веґревілі, Ванкувері й Ріджайні.

СХОПИЛИ ЄПИСКОПА

Суд у польському місті Сандомирі покарав в'язницею групу селян із села Вежбіца, які схопили єпископа Пйотра Голембйовського і силоміць привезли його в село.

Єпископ Голембйовський, який є адміністратором Сандомирської дієцезії, не хотів призначити парохом того священика, якого хотіли польські селяни.

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

КИЇВ В ОЧАХ ЗАОКЕАНСЬКОГО ТУРИСТА

о. Михайло ШЕВЧУК

У вівторок, на другий день мого перебування в Києві, випала прегарна погода. Ясна і тепла літня днина.

О десятій годині починається наша «тура». Четверо нас, туристів, і дві провідниці їдемо малим автобусом по місту. Провідниці говорять мовою англійською, українською і, розуміється, російською.

Починаємо від Володимирової гірки. Далі парк, Софійський собор, обидва театри, Золоті ворота, різні пам'ятники. Пам'ятники можна фотографувати.

ЇЗДА «ВЕНОМ»

Біля Печерської лаври щось попсувалося в нашій машині. Шофер розкладає свої знаряди, починає направу. Туристам каже, що зараз тут буде великий автобус з туристами (німцями та іншими). Поїдемо з ними. Він потім приїде і нас візьме.

Оглядаємо зовні Печерську лавру. Часу багато. Починаю розмову з другою провідницею, яка досі мовчала (пояснення давала її товаришка). Розмова пішла на релігійні теми. Провідниця говорила зі мною по-англійському. Говорила так, як тут офіційно говорять. Висувала мені деякі закиди. Я набрав враження, що вона жидівка і віруюча. Я не ставив їй ніяких прикрих питань.

Аж по обіді з'явився наш шофер. Машина направлена. Ще й приніс нам якісь ленінські значки!

Поїздка по Києву дає загальну орієнтацію. Туриста не може не вразити краса цього величного міста. Але всі „червоні" додатки до Києва, а ще більш почуття прибиття й поневолення, що всюди відчуваєш і навіть бачиш, завдають тільки прикрости. Ні, не хотів би я жити в цому місті. Як дивитися здоровима очима, бути при здоровому розумі — і казати не те, що бачиш, і не те, що думаєш. За царя треба було мовчати. Біда тому, хто не держав язика за зубами. Тепер не вистачить мовчати. Біда тому, хто не кричить: ура!

Саме в Києві я почував болісне почуття, навіть душевну муку. Боже могутній і милосердний, змилуйся над Україною!

Пополудні оглядаю Печерський осередок. Як Софійський, так і цей з іншими манастирями засновані були за князя Ярослава Мудрого: перший 1037 р., другий, Печерський 1051 р.

Як вдячними мусимо бути Богові, що зберіг Печерську лавру, у такій її зовнішній красі-величі, після багатьох перебудов з руїн-лихоліть. Вона справді мила кожному, а рідна й цінна — кожному українцеві з усіх кінців України чи з-за океану.

Були різні руїни, але сьогочасна, мабуть, з усіх найгірша: програмове безбожництво.

БЛИЖНІ ПЕЧЕРИ

Ось ми перед Ближніми Печерами. Напис двома мовами. Кажеться там таке: «Ближні Печери являють склану систему підземних коридорів та культурних споруд. Викопані вони у високих наддніпровських горах на глибині 5-25 м. Вперше печери згадуються у літопису «Повісті временних літ», під 1051 р., як місце релігійного подвижництва перших ченців Києво-печерського манастиря. У XII-XVI ст. печери були манастирським кладбищем. Згідно з переданням, у них поховані літописець Нестор, найдавніший староруський живописець Алімпій, лікар Агаполіт та інші. Ще з XII ст. манастир прославлює останки печерських поховань, поширюючи навколо них релігійні легенди про їх «чудотворність». У XVII ст. їх проголошено «нетлінними мощами». В царській Росії печери були масовим місцем паломництва віруючих, і давали монахам великі прибутки».

«В наслідок всебічного дослідження мощів за роки радянської влади було спростовано релігійні вигадки про «чудотворну силу» мощів, які протягом століть використовувалися широко як знаряддя дурманного поневолювання трудящих».

Кінь би з цього сміявся!

(закінчення на 5 стор.)

ФАРМЕРИ ПРЕРІЙ

Впевніться, чи ваші книжечки з „пермітом" належно виповнені!

Для цьогорічної достави збіжжя є нова основа. Для великого загалу фармерів всі їхні засіяні збіжжям акри можуть бути призначені для достави шістьох головних родів збіжжя в такому відношенні, в якому фармер собі вибере.

Подробиці були з'ясовані в книжечці, що її вислала Канадська збіжжева рада всім власникам "пермітових" книжечок. Якщо ви її не дістали, зверніться до найближчої збіжжевої ради або до агента вашого елеватора.

Ваша "пермітова" книжечка є вашим пашпортом для достави збіжжя! Виповніть її перед 15 липня!

Всім власникам "пермітових" книжечок, які дістануть дозволи на доставу збіжжя на час, можна пересортувати свої акри восени, коли вони знатимуть, який був урожай.

По більше інформацій звертайтеся до:

...The Canadian Wheat Board, Winnipeg
...Your local elevator agent.

Issued under the authority of

Hon. H. A. Olson, Minister
Canada Department of Agriculture

Hon. Otto Lang, Minister
Responsible for the
Canadian Wheat Board

ВДАТНИЙ ПІКНІК ТОВ. УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ АЛБЕРТИ

Прибл. 3,000 людей взяло участь в піонерському пікніку, який відбувся в неділю, 20 червня в парку Елк Айленд.

Програма концерту складалася з восьми точок, а господарем був адв. Ю. Козяк, який дуже гарно вив'язався зі свого завдання. У своєму вступному слові він згадав, що Товариство Піонерів Алберти збудувало гарний пам'ятник у честь піонерів, який відкрив федеральний міністер в 1963 р. Той пам'ятник причинився значно до піднесення престижу українських поселенців у Канаді.

Хор культурного центру св. Василія під орудою диригента Н. Слободи відспівав гарно три пісні, а відтак шкільні діти під проводом учителя Івана Гуцуляка відтанцювали кілька народних танків. Інсп. Із. Горецький говорив дуже цікаво про видання нової піонерської книжки.

Адв. П. Лазаренко представив головного бесідника міністра для молоді, культури та розваги А. Головача. Міністер Головач проголосив свою промову по українськи й по англійськи, складаючи привіт від імені Албертського провінційного уряду та прем'єра Г. Строма. В своїй промові міністер А. Головач сказав:

міністер А. Головач

* * *

«ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

Оце — вже третій раз — цього року я маю честь промовляти на святі, яким вшановуємо вісімдесятьріччя українських піонерів у Канаді. На попередніх двох святкуваннях я говорив до наших молодих людей, які, живучи в наших обставинах, не можуть мати ясної уяви про працю і заслуги їх батьків, дідів і прадідів. А учасниками сьогоднішнього свята є члени Товариства українських піонерів, отже люди, що або самі належать до молодшого покоління піонерів, або є дітьми цього покоління. Саме тому — сьогоднішнє свято — не менше приємне, ніж два попередні.

Ви добре знаєте головну заслугу українських піонерів для Канади: Вони зорали величезні простори негостинних північних прерій, за приблизними обрахунками, яких десять мільйонів акрів. Тому не дивно, що чеський учений заявив у 1929 році, що освоєння північних канадських просторів це одно з великих цивілізаційних досягнень слов'ян, докладніше українських піонерів, що таким робом навіки вписали себе в аннали світової історії.

Коли українських піонерів можна ставити за приклад всім народам, коли не можна переоцінити їх заслуг, їх працьовитости, витривалости і заззяття, то не треба забувати, що вони були теж добрими чоловіками і батьками, людьми побожними і чесними, людьми, що любили свою культуру і свій народ. Немає сумніву, що вони могли повторити за Шевченком:

МИ ЧЕСНО ЙШЛИ, У НАС НЕМА ЗЕРНА НЕПРАВДИ ЗА СОБОЮ.

Проте, не звертаючи уваги на заслуги українських піонерів, наші співгромадяни ще тридцять років тому — гляділи на нас і наших батьків, — як на громадян другої кляси, людей неосвічених і не вартих пошани. Тільки помалу на наших піонерів, на яких раніше дивилися, як на робочу силу, деколи як на худобу, почали глядіти як на людей, правда, людей гірших від себе, але людей. Джеймс Дж. МекҐреґор у своїй відомій книжці „Вільні землі" сказав про цю метаморфозу ось що:

„Якось упродовж цих років луска спала з не-слов'янських очей, українці стали людьми, аж дивно, людськими істотами".

Ми всі добре знаємо, який довжезний шлях ми пройшли в останніх кількох десятиліттях. Це був шлях велетня, шлях талановитого і працьовитого народу, що на очах ріс і неждано став провідною силою серед менших етнічних груп Канади. Коли інші народи вмирали, асимілювалися, ми ожили. Цей ріст, як не можна краще, ілюструє недавня афера з канадським прем'єрем-міністром.

На цьому місці хочу звернути увагу на важливі події, що сталися зовсім недавно: меншинні групи почали відігравати першорядну ролю в політичному житті прерійних провінцій. Нема сумніву, що прем'єр Шраєр репрезентує в Манітобі т.зв. третю силу, тобто етнічні меншини, немає сумніву, що наш прем'єр Стром і в Алберті створив уряд, який репрезентує не лиш англосаксів і французів, але теж українців, німців, скандинавців, італійців і т.д.

Тут я хочу пригадати факт, який ви знаєте з преси. Прем'єр Стром і кабінет міністрів нашої провінції висунули програму поширення багатокультурности і багатомовности і то не тільки в теорії, але й на практиці. З цього місця я хочу поінформувати вас, що наш уряд і я особисто, як міністер культури, молоді і розваг, опрацьовуємо практичні заходи, щоб зберегти не тільки культуру меншинних груп у нашій провінції, але й основну частину тих культур, меншинні мови. На цю ціль наш уряд висиґнує відповідні фонди.

Водночас ідуть заходи, щоб у нашій леґальній системі усунути рештки дискримінаційних законів, зокрема, щоб зрівняти усіх наших громадян, без уваги на це, чи вони британського, французького чи іншого походження. Тут скажу без перебільшення, що програма нашого уряду в справі усунення дискримінації і збереження меншинних культур находить широкий відгомін не лиш у цілій Канаді і на цьому континенті, але й в Европі. Тому ця програма заслуговує на те, щоб ми дуже уважно слідкували за її введенням у життя, вона заслуговує також на те, — я не боюся отверто висловити свою думку, — щоб її підтримали меншинні групи Алберти, зокрема ми, українці.

Бо тільки збереженням української мови й культури, збереженням наших звичаїв і традицій внесемо свою нетлінну частку у спільну Канадську культуру. Бо тільки таким внеском навіки збережемо пам'ять про наших леґендарних піонерів».

* * *

Після промови оркестра під проводом п. І. Бартецького відіграла кілька українських мелодій, а ді-

(закінчення на 8 стор.)

Протягом трьох перших місяців цього року в Канаді згинуло в нещасливих автомобільних випадках 673 людей, на 4% менше, як минулого року.

ТРИДЦЯТЬРІЧЧЯ ТОВ. „ДОБРА ВОЛЯ" В ЕДМОНТОНІ

В середу, 2 червня в залі готелю Шато Лякомб в Едмонтоні відбулися річні збори першого відділу товариства Добра Воля.

Збори розпочалися молитвою, що її проказав катедральний парох о. Ю. Ковальський. Проводила зборами голова п-і Н. Крайчи, а секретарювала п-і С. Яхній. Предсідниця привітала духовного асистента товариства о. Ю. Ковальського та голову Крайової управи ЛУКЖ п. І. Павликовську, а відтак подала програму зборів. Вона сказала, що цьогорічні збори є замітні тим, що вони відбуваються в тридцятиріччя існування товариства. Окрім того цьогорічні збори відзначують теж сторіччя народин української поетки Лесі Українки.

Після вечері відбулася офіційна частина зборів. Голова склала всім членкиням подяку за співпрацю протягом року, а відтак сказала, що на зборах є чотири членкині, які працюють жертвенно в товаристві від самого початку його існування й за те Крайова управа ЛУКЖ признала їм почесне членство. Тими членкинями є: Анна Прийма, Катерина Петецька, Анна Буртняк і Марія Демчук. Відділ Доброї волі відзначив їх китицями квітів („корсажами").

Єпархіяльна голова п-і К. Петецька сказала в своєму слові, що Добра Воля глядить сьогодні взад на 30 років своєї зорганізованої церковно-парафіяльної та громадської праці. За минулих 30 років членкині товариства вклали дуже багато енергії, витревалости часу й власної доброї волі в діяльність товариства. Товариство засновано 1941 р. у воєнний час, в час великої потреби допомоги воякам у нашій країні. Після закінчення війни членкині товариства включилися в комітет допомоги українським скитальцям у Европі. Від самого початку існування товариство вело дуже корисну працю для парафії св. Йосафата, в формі допомоги при будові церкви та парафіяльної резиденції.

Великим осягом товариства було видання куховарської книжки, в якій були подані приписи на виготовлення традиційних українських страв та печива. Книжка вийшла в 5 накладах, загальним тиражем 20,000 примірників.

Велику ділянку в діяльности товариства займає харитативна діяльність. Членкині щороку переводять збірки для місцевих харитативних організацій, як Червоний Хрест, Фонд для боротьби з пістряком (раком) та Коммюніті фонд. Окрім того товариство допомагало потребуючим українцям в Бразилії та Югославії. Відділ Доброї Волі дає кожного року стипендію українському студентові чи студентці за найкращі осяги з української мови, допомогу курсам українознавства та УКЮ.

Треба згадати ще Єпархіяльний музей, яким сьогодні піклується Єпархіяльна управа, а який започаткували членкині Доброї Волі.

Членкині займалися пропагуванням українських звичаїв серед членів парафії св. Йосафата, а для неукраїнців у радіо та телевізії.

Закінчуючи своє слова, п-і К. Петецька сказала, що за велику жертвенність та труд, що їх виявили членкині Доброї Волі, їм належиться признання.

З черги п-і Л. Вацке прочитала доповідь про нашу велику поетесу Лесю Українку. Приявні з увагою та зацікавленням вислухали добре опрацьованої доповіді.

Після того управа товариства складала звіти. Звітували: п-і А. Крайчи — голова, п. С. Яхній — секретарка, а за неприявну п-ю Г. Кривко звітувала п-і О. Грабар.

В минулому діловому році було прибутків 3,036.81, а видатків 909.50 дол. З того вкладено 1,500 дол. до каси компанії Геритидж Трост, а 621.31 дол. задержано в касі товариства.

П-і А. Буртняк говорила про культурно-освітну діяльність товариства. Майже кожного місяця на сходинах була якась культурно-освітна програма. В місяці жовтні був показ обжинкового стола, в листопаді п-і О. Росляк відчитала реферат про листопадове свято. Спільно з молодшим відділом Доброї Волі влаштовано два покази українського традиційного печива: різдвяного та великоднього. Відділ влаштував свят-вечірній бенкет для українських піонерів в Українському домі пенсіонерів Пресв. Евхаристії. Вечір був милою несподіванкою для старших мешканців дому, чого доказом був надзвичайно милий та святочний настрій в часі вечора. Програму святочного бенкету передавала через дві години радіостанція Кемровз.

В місяці лютому п-і Л. Вацке читала доповідь про Лесю Українку. На березневих сходинах відзначено річницю Т. Шевченка. На запрошення товариства молода вчителька І. Вероба відчитала реферат, а троє дітей з рідної школи ім. св. Йосафата, де вона вчить, деклямували вірші Шевченка. В травні відзначено „День матері". Доповідь витолосила п-і А. Прийма та доня нашої членкині С. Елчин.

Членкині товариства брали участь у влаштуванні 25-річного ювілею СФУЖО.

За господарський комітет звітувала п-і М. Боднар. В комітеті працювали ще такі пані: Щур, Качур, Куць, Палазюк, Кордибан, Гевко, Олійник, Костюк, Дутка, Муж і К. Ковтун. На протязі року вони приготовили празничний обід — чай для музею, різдвяну вечерю для старших громадян, бінго, день молитви, базар і різдвяний та великодній показ печива.

Хворих у лікарні відвідували п-і Кей і Качур. Телефонічними повідомленнями займалися: п. К. Ковтон і п. О. Кондратюк. Референтка преси п. Л. Горбай писала пресові звідомлення до „Українських Вістей" та до „Едмонтон Джорнал".

Голова п-і Крайчи склала короткий звіт із діяльности голови й подякувала всім членкиням за співпрацю. На внесок контрольної комісії признано уступаючій управі абсолюторію. Від імені номінаційної комісії п-і М. Елчин подала склад нової управи, який прийнято одноголосно.

До управи на 1971-72 рік увійшли такі пані: Н. Крайчи — голова, С. Грецук, почесна голова, А. Прокоп — заст. голови, М. Хаба — попер. голова, С. Яхній, — секретарка, М. Костюк — скарбничка, А. Прийма — член управи; господарський комітет: К. Ковтон, М. Щур, А. Муж, А. Куць, Т. Гевко, А. Качур, М. Палазюк, С. Кордибан, Бойчук, Дутка, М. Боднар, Лесик, Папуга. Телефонічні повідомлення: М. Палазюк, Н. Дубленко. Базаровий комітет: А. Олійник, А. Прокоп, М. Кей; контрольна комісія: І. Павликовська, М. Демчук, О. Грабар; культ. осв. комітет: О. Росляк, А. Буртняк, М. Елчин; референтки преси: І. Горбай, О. Янда.

Найбільшою атракцією вечора було відзначення членкинь за працю й жертвенність на протязі минулих 20 років. Почесні грамоти одержали пані: О. Чопей, М. Хаба, А. Дутка, Н. Дубленко, Н. Дмитрук, О. Федак, Т. Гевко, К. Ковтон, А. Кучер, М. Кондратюк, К. Кузик, В. Костюк, А. Куць, М. Лесик, М. Палазюк, М. Петрик, К. Папуга, О. Росляк, Е. Савка, К. Смолик, М. Щур.

Почесні грамоти передавала кол. голова Крайової управи ЛУКЖ п. І. Павликовська. Вона в короткому слові сказала, що управа Доброї Волі вшановує почесними грамотами тих членкинь, що своєю працею причинилися до розвитку нашої організації й парафії. Між нашими членкинями є багато членкинь, які були в проводі Крайової управи й постійно працюють у Єпархіяльній управі. Почесними грамотами відзначується тих членкинь, які довгі роки виконували ту щоденну працю, на якій базується кожна організація. Нераз тої праці було дуже багато, але працьовиті й совісні членкині Доброї Волі виконували її без нарікання, з почуття обов'язку. Даючи заслуженим членкиням почесні грамоти, організація висловлює признання й подяку за довголітну працю й за любов до рідної Церкви й організації. То вже друга серія почесних грамот для заслужених членкинь. Перша серія була вручена при відзначуванні 25річчя існування організації.

Після того п-і А. Прийма вручила п-і І. Павликовській відзначку ЛУКЖ, як вислів признання за її працю для Доброї Волі.

Катедральний парох о. Ю. Ковальський, вітаючи Добру Волю з її 30-річчям, сказав, що Добра Воля, від самого початку існування, аж по сьогодні виявляла велику жертвенність і працьовитість. Товариство виконує дуже багато різних праць, які на нього накладає життя. Завдяки матеріяльній допомозі Доброї Волі, катедральна парафія св. Йосафата скористала дуже багато. Доказом того є хочби гарний мармуровий престіл катедральної церкви. Висловлючи признання за пророблену працю, о. Ю. Ковальський побажав гарних успіхів на будуче й передав членкиням благословення від Преосвящ. Кир Ніла, що не міг прибути особисто на бенкет.

Збори закінчено молитвою.

О. Янда

ДРУГЕ З СЕРІЙ ПУБЛІЧНИХ ІНФОРМАЦІЇ ПРО НОВІ ПРОГРАМИ УРЯДУ

alberta's way to responsible youth

АЛБЕРТСЬКИЙ ШЛЯХ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОЇ МОЛОДІ

що означає вік повноліття

Демон ром. Для багатьох людей це, здається, єдине, що вони тямлять, якщо йдеться про знижку років для повноліття

Але є ще щось більше для тих, що стають повнолітніми в 18 років, як те, що їх впускають до бару, або те, що вони мають право пити!

Тому, що ви у 18 років тепер в Алберті дорослими, у повному значенні того слова.

ДУМАЙТЕ ПРО ЦЕ ОСЬ ТАК

В основі кожний закон, що над ним має юрисдикцію провінція Алберта, змінений так, що там, де «дорослий» означало вік 21 років або більше, тепер означає тих, що мають 18 років або більше.

ДЕЯКІ ПРИКЛАДИ

Тепер, коли ви вже маєте 18 років, можете підписати зобов'язуючу торговельну умову у своєму власному імені.

Судові рішення, які обов'язували би окрему особу, коли їй сповниться 21 років життя (при чому 21 років означає, що вона стала повнолітньою), тепер увійдуть у силу, коли хтось закінчить 18 років життя.

Тепер, коли вам сповнилося 18 років життя, ви можете одружуватися без згоди батьків, або можете дістати «мортґедж» на купно хати, або купити автомобіль без підпису поручителя.

Ставши дорослим у 18 років, можете виконувати завіщання. Ви можете голосувати в провінційних виборах. Також і в муніципальних виборах, якщо рада місцевого муніципалітету вирішила змінити відносний закон.

ПАМ'ЯТАЙТЕ

Якщо хто осягнув 18-ий рік життя, той законно відповідальний за всі свої вчинки.

Обнижка віку повноліття. Це шлях Алберти до відповідальної молоді.

PROVINCE OF ALBERTA

E. H. Gerhart

HON. EDGAR GERHART, Attorney General

СПІРІТ РІВЕР, АЛБЕРТА: – похорон старенької піонерки бл. п. Марії Солом'яної

У вівторок, 23 березня упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Солом'яна, одна із найстарших піонерок та заслужена членкиня парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Кітчуен, Алберта. Померла вона в шпиталі св. Хреста в Спірітр Рівер на 85-ому році життя. З нею зійшла в могилу благородна людина, яка любила Бога й працю та вміла молитися та терпіти згідно з волею Божою. Бог посилав покійній чимало клопотів та терпінь, але вона переносила їх усіх терпеливо, без нарікань із відданням на Божу волю. Через ціле держалася кріпко своєї прадідної віри та своєї рідної Церкви. Була примірною та жертвенною парафіянкою для своєї церкви. Коли в Кітчуен згоріла церква, а в ній уся церковна утвар, то покійна склала свою жертву на купно нових обрусів до церкви. А в своїй послідній волі доручила, щоб ті жертви, які зложать учасники її похорону, долучити до грошей, що призначені на закупно навука до церкви.

З покійною відійшла з цього світу теж добра мати й велика виховниця, яка дала своїм дітям гарне християнське виховання. А між нами не стало гарної й доброї парафіянки та приятельки усіх. Й тому вістка про її смерть сумом та жалем покрила всіх, що її знали: родину, приятелів, сусідів та всіх парафіян..

Бл. п. Марія народилася 1885 р. в селі Пищатинці, пов. Борщів, Західна Україна, в родині Сабадаш. До Канади приїхала вона з батьками в 1896 р. 11-річною дівчиною. Батьки її осіли в провінції Саскачеван.

В 1900 р. вона вийшла заміж за Івана Солом'яного й молоде подружжя замешкало в Кадворт, Саск. Обоє були добрими парафіянами своєї церкви й причинилися до її будови, чим могли, а окрім того вони помагали в праці церковних організацій та церковної управи. Її чоловік Іван був дяком, то всі священики, що приїздили туди на відправи, знаходили гостинне приміщення в їх домі.

В 1930 р. п-во Солом'яні перейшли жити до Алберти й осіли на фармах в околиці Спірітр Рівер. Як усі мешканці тих околиць, так і покійна Марія мусіла важко працювати, бідувати серед диких звірів, комарів та нужди виховувати дітей та посилати їх у школу. В той час не було таких гарних доріг, як тепер, загалом було тяжко про добру дорогу. Не було тоді й залізниці, навіть пошти не було поблизу, а до міста було теж далеко. Нераз треба було бродити болотами піхотою, щоб дістатися до крамниці та купити

бл. п. Марія Солом'яна

деяких харчів для дітей.

В 1947 р. помер її чоловік Іван й покійна залишилася для родини не лише матір'ю, але батьком. Але, за Божою поміччю, їй удалося перебороти всі труднощі та вивести дітей у люде. Сьогодні всі її діти є статочні громадяне, а свою матір вони шанували й поважали аж до смерти.

Похоронні обряди відбулися в п'ятницю, 26 березня. О. Д. Базюк відслужив заупокійну сл. Літургію й виголосив проповідь, у якій дякував від імені покійної добрим дітям, внукам і правнукам за їх дбайливу опіку, за те, що так часто її відвідували, помагали їй та потішали її в її довгій та важкій недузі.

Під час похорону гарно співали дяки під проводом п. Стефана Сікенди з Гайнс Крік. Тлінні останки покійної зложено на місцевому цвинтарі.

Покійну оплакують три сини та дві дочки. Син Василь і дочка Анна Гричан у Спірітр Рівер, Теодор в Райкрафт, Дмитро в Калгарі і дочка Славка Ворсуляк у Едмонтоні, а окрім того 12 внуків, 37 правнуків та 7 пра-правнуків та один брат і дві сестрі в Саскачевані.

Після Похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, що його приготовило жіноче товариство.

З нагоди похорону родина передала 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійної Марії складає щиру подяку Всеч. о. Дмитрові Базюкові за відслуження заупокійної сл. Літургії та похорону, як теж за слова пращання й потіхи. Дякуємо рівнож лікареві, сестрам, доглядачкам та всій шпитальній обслузі св. Хреста за дбайливий догляд нашої покійної матері.

Внукам те кревним дякуємо за несення домовини з тлінними останками покійної. Близькій та дальшій родині дякуємо за жертви на Служби Божі та за вінки й квіти на могилу. Дякові п. Ст. Сікенді та його помічникам дякуємо за спів під час похорону. Похоронному заведенню дякуємо за совісну услугу. А всім учасникам похорону дякуємо за відання послідної прислуги покійній. Нехай Мислостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійну прийме до Свого царства.

Сини, дочки, зяті, невістки, внуки, правнуки, та пра-правнуки

Веґревил, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕПАНА КІЛИКА

І знову невблагана смерть покликала на другий світ, а земля прийняла в свої обняття одного з колишніх громадян та довголітнього друга з Нового Києва.

бл. п. Степан Кілик

В неділю, 25 квітня розійшлася сумна вістка, що колишній мешканець Нового Києва, а відтак Веґревил, бл. п. Степан Кілик відійшов у вічність на 69-ому році свого спокійного та прикладного життя. Навіть смерть його була легка й спокійна, бо пішов вечором на відпочинок, здоровий та веселий, а вранці знайшли його в ліжку неживого. Покійний ніколи не опускав в неділю Служби Божої і, як власники дому, де він жив, побачили, що він не встав на Службу Божу, пішли до його кімнати й побачили, що він уже мертвий.

Покійний Степан народився в сім'ї Михайла і Пелагії Кілик в околиці Ледук у Алберті 1902 р. 1908 р. їхня родина перейшла жити в околицю Нового Києва. Сім'я була велика і, як і більшість українських поселенців у тому часі, не жила в достатках. Степан був найстарший у родині й тому, як лиш підріс, пішов шукати заробітку в чужих. Працював переважно в доколичних фармарів, з яких деякі, несовісні, його використовували. З приходом депресії в 1930 р. він одержав лиш незначну частину заплати за свою кількарічну працю. Опісля він працював через довший час в різних околицях Алберти та Британської Колюмбії в тартаках (трачках). Останніх 20 років він жив постійно у Веґревил.

Хоч покійний Степан більшу частину свого життя провів поза рідним гніздом і зустрічав різного рода людей, то однак він ніколи не захитався в любові до свого народу й своєї Церкви, а був їм вірним аж до останньої хвилини свого життя. У вільних від праці хвилинах він багато читав. Знав теж добре історію свого народу й болів над його долею. Був постійним членом місцевого відділу КУК, в якому, на жаль не було багато членів, хоч в Веґревил живе багато українців.

Покійний Степан подивив у смутку чотирьох братів та п'ять сестер.

Похоронні обряди розпочалися панахидою в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял у Веґревил, у вівторок, 27 квітня. В середу, 28 квітня о. В. Шевчук ЧСВВ відслужив у місцевій церкві Пресв. Тройці, при великому числі прав'яних — родини, приятелів та знайомих — заупокійну св. Літургію та похорон. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі.

З нагоди похорону родина покійного Степана передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Степанові вічна пам'ять.

подав В. С.

ПОДЯКА

Родина покійного Степана Кілика складає сердечне „Спасибі" о. В. Шевчукові ЧСВВ і о. А. Головайчукові ЧСВВ за відслуження похоронних обрядів та заупокійної Служби Божої, а п. Григоріеві Теребенцеві за спів під час богослужень. Дякуємо жінкам тов. св. Анни, які приготовили поминальний обід, а похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну услугу. Всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь заплатить усім своїми щедрими ласками, а покійному дасть царство небесне.

Делф, Алберта

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ВАСИЛЯ МЕЛЬНИКА

Цього року в суботу, після Воскресення Господнього, минув рік, як з волі Всевишнього упокоївся в Бозі один з найстарших піонерів цеї околиці бл. п. Василь Мельник на 79-ому році життя.

Покійний приїхав до Канади в 1898 р. 8-річним хлопцем з батьками Теодором та Марією, родж. Вагилевич з села Небилів, пов. Бучач, Західна Україна. Родина покійного належала до перших родин, що вслід за Василем Єлиником, Михайлом Романюком та Пилипюком, приїхали до Канади. Бл. п. Василь відтак одружився з Магдалиною Романюк і осів на постійне в Делф між односельчанами. Він був основником парафії в Делф і до кінця життя добрим та

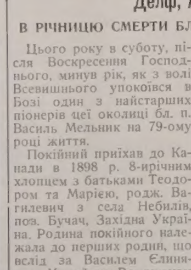

бл. п. Василь Мельник

примірним її членом.

Вдячні діти, а головно дочка Ольга зі своїм чоловіком Іваном Руданц е м, подбали про те, щоб в річницю смерти, 24 квітня, була відслужена Служба Божа та парастас, що їх відправив о. Р. Ганкевич, в заступстві хворого місцевого пароха о. Е. Дмитрука. В часі богослужби о. Ганкевич згадав покійного й висловив признання дітям та родині покійного за те, що пам'яталя про свого батька в річницю його смерти. Зять Т. Руданець подбав про гарні запрошення на помінальне богослуження, які розіслано приятелям та знайомим покійного. На богослужбу прибуло багато членів родини, що живуть у Едмонтоні та інших місцевостях, а теж чимало парафіян.

Після поминального богослуження відбувся дуже гарно приготований обід. В часі обіду о. Р. Ганкевич від імені родини подякував всім учасникам за молитви та участь у поминках. На заклик о. Р. Ганкевича переведено збірку на „Українські Вісті", з якої прийшло 30.10 дол.

Після того родина та приятелі ще довго гутори ли та згадували покійного та ті часи, що їх йому приходилося переживати.

За жертви щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

ГОЛОС МАЄ МЕНОР ЕДМОНТОНУ

НАШІ КАНАДСЬКІ УКРАЇНЦІ

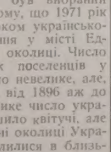

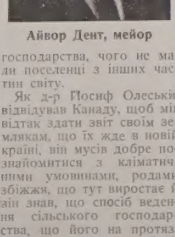

Айвор Дент, мейор

П. Роман Осташевський, тодішний голова Едмонтонського відділу Комітету Українців Канади був разом зі мною на проголошенні першого „Українського дня", що був уперше проголошений в Едмонтоні.

Цей рік був вибраний для того тому, що 1971 рік є 80-им роком українського поселення у місті Едмонтоні та околиці. Число українських поселенців у 1891 р. було невелике, але, починаючи від 1896 аж до 1914 р. велике число українців залишило квітучі, але перенаселені околиці України й поселилися в близьких Едмонтону околицях.

Як це було й в інших частинах Західної Канади, перші українські поселенці осіли на гомстедах. Історія нам показує, що вони мали гарні успіхи. Я думаю, що на те склалися дві причини: Перша й дуже проста була та, що вони надзвичайно працювитті робітники. По мойому, друга причина їхнього успіху була більше укрита й багато людей її не розпізнає. Поселенці з України принесли зі собою спеціяльний досвід у веденні сільського господарства, чого не мали поселенці з інших частин світу.

Як д-р Йосиф Олеськів відвідував Канаду, щоб між відтак здати звіт своїм землякам, що їх жде в новій країні, він мусів добре познайомитися з клімати чними умовинами, родами збіжжя, що тут виростає й він знав, що спосіб ведення сільського господарства, що його на протязі сторіч розвинули українці, пригодяться їм добре в тій просторій новій країні, яка дала їм нагоду дістати стільки землі, кілько їм було потрібно, щоб мати успіхи в сільському господарстві.

Я оглядав зроблене руками господарське знаряд-

(закінчення на 8 стор.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

АСИМІЛЯЦІЯ І МИ

В. ГАВРИШ

З повстанням Української Греко Православної Церкви пресвітеріяни стратили серед українських поселенців своє значення. Тут і там вони мають серед українців ще невеликі церковні громади, але того значення, що колись, вони вже не мають. Й мені здається, що то є якраз і заслугою Української Греко Православної Церкви, що вона відсунула небезпеку асиміляції у пресвітеріянів, забираючих їхніх прихильників до себе.

Але про небезпеку асиміляції говорять ще й сьогодні й може більше, як давніше. Якщо б ви взяли в руки газету „Новини", що її видавав у часі першої світової війни, то там знайшли би ми статті про збереження української мови й культури, які можна би без ніякої зміни друкувати й сьогодні. Є боротьба за вдержання української мови й культури, але 50 років минуло від того часу, як різні „пророки" заповідали загибіль української мови й українства загалом, а й мова й культура ще є. Певно, що ми втратили чимале число українців, які від нас відійшли, чи може не знають української мови. Але й між тими є велике число таких, що мають українське серце й таки ще за своїм обстане, чи дасть жертву на українську ціль. Певно, що шкода тих, що від нас відпали, але така є судьба усіх поселенців у Канаді й ми можемо похвалитися, що ми таки може ще найкраще держимося в порівнанні до поселенців інших національностей. Велика тут заслуга наших обох українських Церков та різних організацій, які вдержують та піддержують українські рідні школи та плекають українські звичаї та культурні традиції. Мені здається, що сьогоднішна молодь більше горда на своє українство й більше ним перенимається, як давніша молодь, якої було більше й яка може більше по українськи говорила, але була якась несміла. А може мені лиш так здається ...

Багато батьків говорить, що вони не посилають своїх дітей до української школи, чи не вчать їх по українськи говорити, бо бояться, щоб не зіпсували собі англійської вимови („акценту"). Певно, що нам треба знати добре англійську мову, якої нам скрізь потрібно в щоденному житті та в нашій професії. Але я знаю дуже багато дітей наших поселенців, які чудово говорять обома мовами й мають дуже добру вимову в обох мовах. Якщо хтось хоче, то певно, що зможе гово-

(закінчення на 8 стор.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Український вечір в німецькому ресторані!
КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.
Того вечора в ресторані українська оркестра буде пригравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.
Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові летн. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартерові польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати ваш вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у вислідї такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноважним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноважним членом клюбу, у вислідї чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартерові політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, якщо вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь в група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (як до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на нижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME .....
ADDRESS .....
PHONE .....
Where are you going .....
When are you going .....
How many of you are going .....

Edmonton CP AIR Phone 429-6371
Calgary Phone 265-8300
Winnipeg Phone 942-0141

CP Air
Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.